HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 10/2007 Cena $ 2.50 OCTOBER 2007

Pouť do Svaté země (10)

Hora Blahoslavenství

Naši poutníci naslouchají evangeliu na hoře Blahoslavenství

Hlavním střediskem, kde Pán Ježíš hlásal Boží království byla oblast kolem Genezaretského jezera. Tento kraj, kterému domorodci říkali „Boží oko" patřil v době Ježíšově k nejhustěji obydlenému území celé země. Ve Starém zákoně, stejně jako v nové době, se jezero nazývalo podle nejvýznamnějšího města na jeho břehu: Jam Kinneret (moře Kineretské), jak to dosvědčují citace z Bible: „Až narazí na východní svah při Kineretském moři." (Num 34,11) Kineret, arabsky Tall al-Uráma byl ve staré době nejvýznamnějším sídlištěm na severozápadním břehu a je doložen již v době před izraelské: „A pustinu s Jordánem jako hranici od Kineretu po Pusté moře, moře Solné." (Deut 3,17) Jméno Kineret se podobá hebrejskému slovu kinor = harfa, což vzbuzuje dojem, že jméno je odvozeno od tvaru jezera, které je na severu široké s směrem na jih se zužuje. Jindy se užívá pro označení tohoto jezera jméno „Genezaretské". Je to proto, že pro malou úrodnou rovinu al-Ghuwajt, ležící západně od jezera, má řecká bible názvy související s hebrejským slovem gan = zahrada: Gennésar nebo Genésaret a podle toho bylo pojmenováno i jezero, jak to dosvědčuje židovský historik Josef Flavius a jednou tohoto jména používá i sv. Lukáš: „Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli slovo Boží a on stál u jezera Genezaretského." (Luk 5,1) Jinak synoptikové nazývají toto jezero „jezerem Galilejským" ale i současného názvu Tiberiadské jezero užívá v evangeliu dvakrát sv. Jan (6,1 a 21,1) a rabínská literatura. My se ke Galilejskému jezeru ještě vrátíme v pozdějších reportážích o naší Pouti.

Svatý Matouš v páté kapitole svého evangelia píše: „Když Ježíš uviděl zástupy, vystoupil na horu, a jak se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Otevřel ústa a učil je: „Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království. Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni. Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví. Blahoslavení, kdo lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny. Blahoslavení, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je nebeské království." (Mat 5,1-10) Podle evangelisty sv. Lukáše se hora Blahoslavenství nacházela blízko Kafarnaa. Píše o tom: „Když Ježíš dokončil všechny tyto řeči před lidem, který poslouchal, vešel do Kafarnaa." (Luk 7,1).

Skutečná geografická situace dává těmto zprávám za pravdu. Od Genezaretského jezera se směrem od Kafarnna začíná terén pozvolna stoupat až na pahorkatinu, která má nadmořskou výšku asi 250 metrů. Také tradice, která umísťuje Kristovo horské kázání na horu Blahoslavenství je prastará. Například Aetheria, příbuzná císaře Theodosia I. a abatyše kláštera v italském Arezzu, která procestovala Svatou zemi v letech 381-384 ve své knize „Peregrinatio ad loca Sancta" (Pouť na Svatá místa) o návštěvě Kafarnaa píše: „Nedaleko od Kafarnaa je vidět kamenné schodiště, na němž stál náš Pán... Na hoře je vyvýšenina. Tam Pán vystoupil, aby zvěstoval blahoslavenství." Na málo místech v Galileji zůstala památka na Ježíšovo působení tak živá jako na tomto břehu Galilejského jezera v okolí Kafarnaa, jak o tom svědčí zpráva poutníka z Florencie ze 13.století, kde vypráví: „A tam jsme zpívali evangelium a tam jsme kázali a pak jsme se posadili do trávy a jedli jsme s radostí a se slzami radosti." Tato slova dosvědčují, jak hluboce zasahovala srdce poutníků všech staletí místa, kde Ježíš hlásal blahoslavenství a kde, nedaleko odtud, zázračně rozmnožil chléb a ryby.

Vykopávky provedené v roce 1935 pod vedením františkánského archeologa Bagattiho odkryly kapli a zbytky přilehlé stavby, jež patřila k nějakému klášteru. Beduíni nazývají tuto část horského hřebenu „Makir". Souvisí-li toto slovo se slovem „makarios" (blahoslavený), pak by se toto místo nazývalo klášter Blahoslavenství. Vykopávky potvrdily, že zde stál jednolodní, jedním atriem vybavený malý kostel, který měřil jen 4,5 krát 10 metrů. Délka atria byla 2,65 m.

Pokračování na str.14

Foto na titulní straně:
Pohled z hory Blahoslavenství na Genezaretské jezero.

Blahoslavenství

Pán učí: Blahoslavení
chudí duchem, v kterých není
pýcha ni žádost bohatství,
těch je nebeské království.

Blahoslavení lkající,
rozličný kříž snášející,
nechají světa marností,
budou potěšeni dosti.

Blahoslavení jsou tiší,
kteří slyšíce neslyší,
v křivdách o pomstu nestojí,
na zemi nejspíš obstojí.

Blahoslavení jsou věčně,
kdo spravedlnost srdečně
milují a lační po ní,
jistě budou nasyceni.

Jsou také blahoslavení
všichni lidé milosrdní,
neb milosrdenství dojdou,
bědám časným, věčným ujdou.

Blahoslavenství mnohého
jsou všichni srdce čistého,
neboť každý má věděti,
že budou Boha viděti.

Blahoslavení také jsou ti,
kdo sváry těžce nesou,
bližní smiřují, rovnají,
synů Božích jméno mají.

Také jsou blahoslavení,
kdo jsou pro pravdu věznění,
vyhnanství neb smrt snášejí,
ti do nebe náležejí.

Vpravdě jste blahoslavení,
jestliže by vám lidé zlí
zlořečili, trápíce vás,
a mluvili vše zlé o vás.

Radujte se z té milosti,
že je v nebeské radosti
složena hojná odplata,
která vám nebude vzata.

Cithara sanctorum
zpěvník duchovních písní z r. 1636

Šťastný, kdo má odvahu přiznat si vlastní chudobu,
omezenost a nedostatečnost,
kdo si uvědomuje, že si sám nestačí a potřebuje Boha:
nebeský Otec je jeho pokladem.

Šťastný, kdo pláče, kdo prožívá smutek a nezatvrzuje se v bolesti:
samotný Bůh ho utěší a setře slzu z tváře.

Šťastný, kdo se neprosazuje násilím a širokými lokty,
kdo nepodléhá nenasytné touze po sebeuplatňování,
kdo nedává průchod hněvu a pomstě,
když jsou jeho důstojnost a právo pošlapány,
kdo se nesnaží bezohledně urvat co nejvíc:
Bůh mu totiž připravil bohatě prostřený stůl a přetékající kalich.

Šťastný, kdo má palčivou žízeň po Božím slově a jeho naplnění,
kdo má touhu žít podle evangelia,
kdo usilovně prahne napodobit Krista:
Bůh sám naplní jeho prázdnotu.

Šťastný, kdo nezatvrzuje své nitro při pohledu na potřebného,
kdo je ochotný se rozdělit s druhým, kdo přináší Boží milosrdenství:
ten zakusí Boží pohlazení.

Šťastný, kdo má ryzí a nefalšované srdce, nezakalené dvojakostí,
neupřímností, sobectvím či poskvrnou hříchu:
neviditelný Bůh se s ním setká tváří v tvář.

Šťastný, kdo odpuštěním přináší pokoj,
kdo usiluje o pokojné vztahy, kdo hlásá zvěst o Božím odpuštění:
prožije, že je milovaným Božím dítětem.

Šťastný, kdo snáší nepřijetí, pomluvy, ústrky, pronásledování
kvůli Kristu a jeho evangeliu:
všemohoucí Bůh bude jeho odměnou.

Angelo Scarano

LITURGICKÁ ČTENÍ

28.neděle v mezidobí - 14.října 2007

1.ČTENÍ - 2 Král 5,14-17

Čtení z druhé knihy Královské.

Náman sestoupil k Jordánu a ponořil se do něho sedmkrát podle nařízení Božího muže Elizea a jeho tělo se obnovilo jako tělo malého dítěte a byl čistý. Náman se vrátil k Božímu muži s celým svým doprovodem, stanul před ním a řekl: „Hle, už vím, že není Boha po celé zemi, jen v Izraeli. Nyní vezmi, prosím, dar od svého služebníka.“ Elizeus odpověděl: „Jako že je živ Hospodin, jemuž sloužím: Nic nevezmu!“ Ačkoli na něj naléhal, aby vzal, odepřel. Náman pak řekl: „Když tedy opravdu nechceš, dovol mi vzít tolik prstě, kolik unese spřežení mezků, neboť tvůj služebník nebude už obětovat celopaly a žertvy jiným bohům, jen Hospodinu.“

2.ČTENÍ - 2 Tim 2, 8-13

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Mysli na Ježíše Krista, Davidova potomka, který byl vzkříšen z mrtvých. To je moje evangelium. Právě kvůli němu trpím, dokonce jako zločinec v poutech. Ale Boží slovo spoutáno není. Proto kvůli vyvoleným snáším všecko, aby také oni došli spásy a věčné slávy skrze Krista Ježíše. Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít. Když vytrváme, budeme s ním i kralovat. Když ho zapřeme, zapře také on nás. Ale i když my jsme nevěrní, on zůstává věrný, protože nemůže zapřít sám sebe.

EVANGELIUM - Lk 17, 11-19

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

29.neděle v mezidobí - 21.října 2007

1.ČTENÍ - Ex 17, 8-13

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Amalečané přitáhli a bojovali s Izraelem v Refidim. Mojžíš řekl Jozuovi: „Vyber si muže a zítra vyjdi bojovat s Amalečany, já se zatím postavím na vrchol pahorku s Boží holí v ruce.“ Jozue vykonal, co mu rozkázal Mojžíš, a bojoval s Amalečany. Mojžíš, Árón a Chur však vystoupili na vrchol pahorku. Když Mojžíš měl zdvižené ruce, vítězili Izraelité. Když ruce spouštěl, vítězili Amalečané. Ruce Mojžíšovy se však unavily; vzali tedy kámen, položili pod něho a on se na něj posadil. Árón a Chur podpírali jeho ruce, každý z jedné strany, takže jeho ruce zůstaly pevné až do západu slunce. Jozue porazil ostřím meče Amalečany a jejich válečné sbory.

2.ČTENÍ - 2 Tim 3, 14 – 4, 2

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Drž se toho, čemu ses naučil a co jsi přijal jako jisté. Víš přece, od koho ses tomu naučil! Od dětství znáš svatá Písma; ta tě mohou naučit moudrosti, abys dosáhl spásy vírou v Krista Ježíše. Všechno, co je v nich napsáno, je vdechnuto Bohem a hodí se k poučování, k usvědčování, k napravování a výchově ve spravedlnosti. Tak je potom Boží člověk dokonalý, důkladně vyzbrojený pro každé dobré dílo. Zapřísahám tě před Bohem a před Kristem Ježíšem, který bude soudit živé i mrtvé, zapřísahám tě při jeho slavném příchodu a království: Hlásej slovo! Přicházej s ním, ať je to vhod či nevhod, usvědčuj, zakazuj, povzbuzuj s všestrannou trpělivostí a znalostí nauky.

EVANGELIUM - Lk 17, 5-10

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš vypravoval svým učedníkům podobenství, že je třeba stále se modlit a neochabovat: „V jednom městě byl soudce, Boha se nebál a na lidi nedal. Byla v tom městě i vdova, chodila k němu a říkala: 'Zastaň se mě proti mému odpůrci!' Ale on dlouhou dobu nechtěl. Potom si však řekl: 'I když se Boha nebojím a na lidi nedám, přece se té vdovy zastanu, protože mě obtěžuje; jinak mě bude ustavičně trápit.'“ A Pán řekl: „Slyšte, co říká ten nespravedlivý soudce! A Bůh by se nezastal svých vyvolených, kteří k němu volají ve dne v noci, a nechal by je dlouho čekat? Říkám vám, že se jich rychle zastane! Ale nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“

30.neděle v mezidobí - 28.října 2007

1.ČTENÍ - Sir 35, 15b-17. 20-22a

Čtení z knihy Sirachovcovy.

Protože Pán je spravedlivý Bůh, nestraní nikomu. Není na straně proti chudákovi a vyslyší modlitbu utištěného. Nepohrdne sirotkovou prosbou ani vdovou, když vylévá svou stížnost. Tíseň utlačeného se skončí, křik ubohého se utiší. Modlitba chudého proniká oblaka a nezastaví se, dokud tam nedojde. Nevzdálí se, dokud Nejvyšší nezakročí, nerozsoudí spravedlivě a neobnoví právo.

2.ČTENÍ - 2 Tim 4, 6-8.16-18

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Timotejovi.

Milovaný! Já už mám prolít v oběť svou krev, chvíle, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval. Teď mě už jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekají na jeho příchod. Při mé první obhajobě nikdo se mě nezastal, všichni mě opustili. Kéž je jim to odpuštěno! Avšak Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium a aby ho slyšeli lidé ze všech národů. A tak jsem byl vysvobozen ze lví tlamy. Pán mě vysvobodí ode všeho zlého a zachrání pro své nebeské království. Jemu buď sláva na věčné věky! Amen.

EVANGELIUM - Lk 18, 9-14

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili, jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako tamhle ten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.' Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: 'Bože, buď milostiv mně hříšnému.' Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se ponižuje, bude povýšen."

31.neděle v mezidobí - 4.listopadu 2007

1.ČTENÍ - Mdr 11, 22 - 12, 2

Čtení z knihy Moudrosti.

Pane, celý svět je před tebou jako prášek na vahách, jako kapka rosy, která zrána padá na zem. Ty však máš slitování se vším, protože můžeš všechno, a jsi shovívavý k hříchům lidí, aby dělali pokání. Vždyť ty miluješ všechno, co je, a nic si neošklivíš z toho, cos udělal, neboť kdybys něco nenáviděl, nestvořil bys to. Jak by něco mohlo trvat, kdybys to nechtěl, nebo se uchovat, kdybys to nepovolal k bytí? Ale ty máš na všechno ohled, poněvadž je to tvé, vládce, milující život, neboť tvůj nepomíjející duch je ve všem. Proto zbloudilé trestáš ponenáhlu a napomínáš tím, že jim vyčítáš to, čím hřešili, aby zbaveni své špatnosti věřili v tebe, Pane.

2.ČTENÍ - 2 Sol 1, 11 - 2, 2

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Bez přestání se za vás modlíme, aby vás učinil náš Bůh hodnými dober, ke kterým vás povolal, a svou mocí zdokonalil, že budete mít vždycky zálibu v konání dobra a vaše víra, aby se projevovala skutky. Pak bude jméno našeho Pána Ježíše oslaveno skrze vás, a vy budete oslaveni skrze něho podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista. Pokud jde o dobu, kdy přijde náš Pán Ježíš Kristus a kdy se my u něho shromáždíme, prosíme vás: nenechte si tak snadno poplést hlavu, či se dokonce polekat nějakým proroctvím nebo listem prý od nás poslaným, jako by ten den Páně měl už nastat.

EVANGELIUM - Lk 19, 1-10

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš vešel do Jericha a procházel jím. Byl tam jistý člověk, jmenoval se Zacheus. Byl to vrchní celník, velmi bohatý. Rád by uviděl Ježíše, jak vypadá, ale nemohl, protože tam bylo plno lidí a on byl malé postavy. Běžel napřed a vylezl na fíkovník, aby Ježíše viděl, protože tudy měl procházet. Když Ježíš přišel k tomu místu, podíval se nahoru a řekl mu: „Zachee, pojď rychle dolů: dnes musím zůstat v tvém domě." On rychle slezl dolů a s radostí ho přijal. Všichni, jakmile to uviděli, reptali a říkali: „Vešel jako host k hříšníkovi!" Zacheus se zastavil a řekl Pánu: „Polovici svého majetku, Pane, dám chudým, a jestli jsem někoho o něco ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně!" Ježíš mu řekl: „Dnes přišla do tohoto domu spása. Vždyť i on je potomek Abrahámův. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co zahynulo."

32.neděle v mezidobí - 11.listopadu 2007

1.ČTENÍ - 2 Mak 7, 1-2. 9-14

Čtení z druhé knihy Makabejské.

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso. Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: „Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit božské zákony otců." Druhý pak v poslední chvíli řekl: „Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony." Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, hned vyplázl jazyk, který mu chtěli uříznout, nebojácně vztáhl ruce na oheň a neohroženě řekl: „Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím." Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti. Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: „Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!"

2.ČTENÍ - 2 Sol 2, 16 - 3,5

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

Bratři! Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději - on sám ať vás potěší a utvrdí v každém dobrém činu i slovu. Bratři, modlete se za nás, aby se Boží slovo dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s pomocí Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

EVANGELIUM - Lk 20, 27-38

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho: „Mistře, Mojžíš pro nás ustanovil: 'Zemře-li někomu bratr, který měl manželku, ale byl bezdětný, ať si tu manželku vezme jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.' Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný. Ženu si vzal druhý a třetí a stejně tak všech sedm, nezanechali však dětí a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Kterému z nich bude tedy ta žena náležet při vzkříšení? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!" Ježíš jim řekl: „Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovní andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení. A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve vyprávění o hořícím keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým'. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho."

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 30.září 2007

Politické události

Ministryně školství Dana Kuchtová oznámila odchod z vlády

Ministryně školství Dana Kuchtová odstoupí z funkce. Oznámila to v úterý 25.září s odůvodněním, že kvůli politickému napětí kolem čerpání evropských fondů nemá prostor k řešení situace v resortu. O rezignaci či odvolání Kuchtové se v médiích spekulovalo od začátku měsíce. Klade se jí za vinu, že nedostatečně připravené programy mohou české vysoké školy a výzkum připravit o část z 68 miliard korun a špatná je i personální situace v úřadě. Kuchtová byla známá jako ekologická aktivistka, až do roku 2003 vedla hnutí Jihočeské matky, které se proslavilo hlavně bojem proti jaderné energetice a Temelínu. Členkou Strany zelených se stala před čtyřmi léty, místopředsedkyní strany je tři roky.

Předsedkyně Nejvyššího soudu potřetí uspěla ve sporu s prezidentem

Již potřetí dosáhla svého ve sporu s prezidentem republiky předsedkyně Nejvyššího soudu Iva Brožová. Ve středu 12.září zazněl v Brně verdikt Ústavního soudu, který rozhodl o odchodu Jaroslava Bureše z funkce místopředsedy NS. Kompetenční žaloba napadla rozhodnutí prezidenta Václava Klause z loňského listopadu. Prezident má sice právo jmenovat místopředsedu Nejvyššího soudu, může tak ale učinit pouze z řad tamních soudců. A Bureš se mezi ně dostal bez souhlasu předsedkyně NS. Navíc právě tento souhlas podle ústavních soudců zajišťuje vyvážený podíl moci soudní na celém jmenovacím procesu. "Bureš je především mužem politiky (byl ministrem spravedlnosti a ucházel se i o úřad prezidenta - pozn.-aut.)," řekla deníku Právo Brožová. Klause verdikt šokoval. Podle Lidových novin prezident tvrdí, že rozhodnutí je dokonce v rozporu s ústavou. "Nechápu, že k tomu mohlo dojít a mrzelo by mne, jestli to bude interpretováno naší veřejnosti tak, že paní soudkyně porazila všemocného prezidenta republiky. Tak to není. Je to naopak tak, že občané ČR prohrávají s naší soudcovskou mocí," citovalo Klause Právo. Bureš verdikt soudu respektuje. "Neznám ale žádné jiné rozhodnutí soudu, který by někoho vyhodil ze zaměstnání a nedal mu možnost zúčastnit se řízení," sdělil novinářům. I nadále však zůstává soudcem a může být přidělen k jinému soudu. Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) již Burešovi nabídl funkci místopředsedy u Vrchního soudu v Praze. Ředitel právního odboru prezidentské kanceláře Jan Bárta u soudu řekl, že spor je podle něj především o tom, zda může mít Nejvyšší soud více místopředsedů, jak říká ústava, nebo jednoho, jak tvrdí zákon. Tato otázka však nebyla předmětem jednání soudu. Brožová již dříve vysoudila verdikt o neplatnosti svého odvolání z funkce a uspěla ve sporu o přidělení Bureše k Nejvyššímu soudu jako soudce.

Lídři sociálně-demokratických stran v Praze i o radaru

V Praze se 13. a 14.září na pozvání ČSSD sešli lídři středoevropských sociálnědemokratických stran. Jednali o energetické bezpečnosti a reformní smlouvě EU a přijali stanovisko k umístění amerického radaru v Česku. V prohlášení se říká, že potřebné bezpečnosti lze dosáhnout pouze v rámci evropské a transatlantické kooperace. Podle ní by se Evropa a Spojené státy americké měly dohodnout na společných cílech a významným strategickým partnerem by jim mohlo být Rusko. Text podle ČTK podepsali šéfové sociálnědemokratických stran Česka Jiří Paroubek, Slovenska Robert Fico, Německa Kurt Beck, Rakouska Alfred Güsenbauer, Polska Wojciech Olejniczak a člen vedení slovinské sociální demokracie Rado Bohinc. Nepodepsal ji místopředseda maďarských socialistů Imre Szekeres, současný ministr obrany. Szekeres řekl, že stanoviska všech partnerských stran bere na vědomí a rozumí jim: "MZSP chápe, že když Evropa bude vystavena teroristické hrozbě, musíme se bránit," poznamenal podle deníku Právo. A pokud se jednotliví členové NATO či EU dohodnou na spolupráci v té oblasti, "my uznáváme toto právo", dodal Szekeres.

Festival Barevná planeta upozornil na problémy cizinců v Česku

Multikulturním festivalem Barevná planeta vyvrcholila 8.září v Ústí nad Labem každoroční práce Poradny pro integraci. V rámci již osmého ročníku akce, která si klade za cíl především upozornit českou veřejnost na cizince mezi námi, se v centru města konaly koncerty a četné workshopy a to vše tradičně zdarma. Není náhodou, že festival se koná právě zde. Ústí nepatří mezi města, kde by panovala právě příkladná tolerance k etnickým menšinám - nechvalně (byť poněkud nespravedlivě) se proslavila hlavně zeď ve zdejší Matiční ulici - a pro neziskové organizace i magistrát města jsou problémy spojené s integrací neustále aktuální. Vedle ministerstva kultury proto festival pravidelně zaštiťuje i ústecký primátor. Co se týče hudebního programu, letos opět patřilo pódium u kostela sv. Vojtěcha vyznavačům ska, punku a reggae. Vystoupila také italská sestava Valanzaska nebo Ústečanům důvěrně známí Leniwiec z Polska. Hlavní scénu na Mírovém náměstí rozezněla v odpoledních a večerních hodinách například ázerbajdžánská zpěvačka world music Tunzale, hudebníci z Afriky i Česka pod názvem Tshikuna, Draga Banda z Bosny a Hercegoviny a zřejmě největší atrakce festivalu česko-španělsko-africké hvězdy reggae - kapela United Flavour. Na Mírovém náměstí se konalo také množství workshopů, kde se mohli příchozí učit základy arabštiny, vyzkoušet si orientální tance či hru na africké bubny. Doslova ochutnat cizí kulturu umožnily zájemcům etnostánky, především ochutnávkami tradičních jídel. Pozornost patřila i informačním místům, která představila činnost řady organizací zabývajících se v Česku problematikou integrace, uprchlictví, multikulturalismu a dodržování lidských práv - české pobočky Amnesty International, občanského sdružení Berkat, organizace Oberig a mnoha dalších. Společnost Člověk v tísni uskutečnila projekt nazvaný Karneval rozmanitosti, v jehož rámci mimo jiné promítala filmy a organizovala besedy. Nevládní nezisková Poradna pro integraci aktivně funguje od roku 1998, sídlí v Praze, ale svá komunitní centra má i v Brně a právě v Ústí nad Labem.

Náplň její činnosti zahrnuje práci s uprchlíky a cizinci, kteří se usadili v Česku, jejich úspěšné zařazení do zdejšího života, na druhé straně i prevenci rasismu a xenofobie a vytvoření podmínek pro multikulturní občanskou společnost.

Prezident Klaus promluvil na konferenci OSN o globálním oteplování

V pondělí 24.září promluvil prezident Václav Klaus před desítkami světových státníků. Jeho projev v newyorském sídle OSN byl na téma, jak ukvapená je představa o klimatických změnách. "Navzdory uměle a neoprávněně vytvořené představě o velkém rozsahu probíhajících klimatických změn bylo zvýšení globálních teplot v posledních letech, desetiletích a stoletích v historickém porovnání velmi malé. Jeho důsledky na člověka a jeho aktivity jsou v podstatě zanedbatelné. Hrozba spojená s hypotetickým budoucím globálním oteplováním vychází výlučně z velmi spekulativních prognóz, nikoli z vědecky ověřené minulé zkušenosti a z rozpoznání jejích trendů a tendencí. Jednotlivé členské země OSN by si měly vzájemně naslouchat a měly by se učit z chyb i úspěchů jiných, ale každá země by si měla vytvořit svůj vlastní program, jak se stavět k důsledkům případných klimatických změn a hlavně by měla mít možnost rozhodnout se sama, jakou prioritu přidělí tomuto problému mezi dalšími konkurenčními cíli," citovala MF Dnes Klause. Česká republika se uchází o místo nestálého člena v Radě bezpečnosti OSN a před Klausovou cestou do New Yorku se v Česku ozývaly hlasy, že jeho vystoupení by mohlo způsobit ztrátu hlasu zemí, které bojují se stoupajícími hladinami oceánů. "Nemám pochyb, že když takový ostrý projev pronese, nedostaneme hlasy ostrovních států," řekl ministr životního prostředí Martin Bursík podle MF Dnes. Předseda nejsilnější opoziční strany ČSSD Jiří Paroubek požádal prezidenta dopisem, aby v zahraničí prezentoval názory vlády, a nikoliv jen svá osobní stanoviska. Ministr Bursík po Klausově projevu zopakoval svůj názor, že prezident oslabil autoritu republiky. Uvědomil si ale podle něj, že se nachází mezi světovými státníky a nakonec svůj projev zmírnil. "Škody, které Klaus způsobil, proto možná nebudou tak velké", řekl MF Dnes Bursík. Podle průzkumu BBC uveřejněném na www.idnes.cz, se Klausovo stanovisko neshodne s veřejným míněním v žádné z hlavních otázek. Jen jeden člověk z deseti například souhlasí s jeho názorem, že proti globálnímu oteplování není třeba zasahovat. Pouze ve třech státech (Egypt, Nigerie, Itálie) většina lidí podporuje Klausovu tezi, že rozvojové země by neměly být nuceny omezovat emise skleníkových plynů.

Setkání prezidentů "visegradské čtyřky" u Balatonu

Prezidenti Česka, Maďarska, Polska a Slovenska si vyměňovali postřehy po tříletém působení v Evropské unii. Při dvoudenním summitu pořádaném v maďarském zámku Keszthely u Balatonu 20. a 21.září byla hlavním bodem programu domluva na společném prosazování zájmů, protože jak řekl prezident Václav Klaus, "všechny čtyři země si uvědomují, že budou silnější, budou-li pohromadě." Prezidenti diskutovali také o volném pohybu osob a pracovních sil. Nedaleko jezera Balaton probírali společný postup proti omezením EU vůči pracovním silám z jejich států. Volné zpřístupnění schengenského prostoru se blíží (od 1.ledna 2008), proto prezidenti řešili podobu změn v praxi. Spor mezi maďarským prezidentem Laszlem Solyomem a slovenským Ivanem Gašparovičem vyvolalo slovenské prohlášení o nedotknutelnosti Benešových dekretů. Avšak Václav Klaus se Slovenska zastal, protože ČR přijala podobné usnesení v roce 2002.

Rusové vyzkoušeli vakuovou bombu, která je horší než atomová bomba a není před ní úniku

Ruská státní televize s odkazem na armádu informovala o tom, že 11.září Rusko úspěšně otestovalo takzvanou vakuovou bombu. Její síla překoná jadernou pumu a neschováte se před ní do žádného krytu, její ničivé účinky totiž proniknou i do uzavřených prostor. Není proti ní prakticky žádná obrana. Prezident Vladimir Putin tak chce demonstrací síly podle agentury Reuters obnovit postavení Moskvy na mezinárodním poli. "Testy ukázaly, že nové zbraně jsou srovnatelné s jadernou bombou co do účinnosti i schopnosti," liboval si zástupce náčelníka generálního štábu ruské armády Alexandr Rukšin. Záběry odvysílané na státním Prvním kanále ukázaly bombu vypouštěnou ze strategického bombardéru Tu-160 Blackjacks. V testovací oblasti následoval mohutný výbuch. "Připomíná to měsíční krajinu," komentoval následky exploze televizní moderátor. Výbuch vakuové bomby má za následek rozsáhlou devastaci. V první fázi výbuchu se otevře ve stanovené výšce kontejner a vypustí palivový mrak, jenž se smísí s kyslíkem. Druhá nálož zapálí mrak, který může následně pohltit objekty či budovy. "Tato zbraň nekontaminuje prostředí na rozdíl od jaderné bomby," dodal Ruškin. O nové zbrani hovořil jako o "otci všech bomb". Na rozdíl od americké pumy GBU-43/B MOAB (známé též jako "matka všech bomb") obsahuje méně výbušnin. Její síla ale podle dostupných informací dosahuje čtyřnásobku MOABu. V epicentru výbuchu je také dvakrát vyšší teplota. Aerosolová bomba po sobě, na rozdíl od atomové, nezanechává žádné zamoření. To je výhodné, pokud chce válčící strana dobývané území obsadit. Je to také jeden z důvodů, proč Rusové tuto bombu použili za války při vyhlazování Čečenska. Pokud se použije více bomb zároveň, je účinek okamžitý a zdrcující. Obrovský dopad mají následky i na podlomení morálky nepřítele. Ideálně funguje proti pěším vojenským jednotkám, ale efektivně dokáže zlomit i odpor v městské zástavbě. Používá se také na čištění minových polí, ničení letadel stojících na zemi a podle Zdeňka Kussiora ze serveru Military.cz i pro vytváření přistávacích ploch pro vrtulníky a pro ničení komunikačních center a radarových stanic. Použití bomby k pozitivním účelům je podle expertů také možné. Mohla by totiž sloužit k ničení chemických a biologických zbraní, aniž by tyto byly při zásahu aktivovány a ohrozily okolí. Rusko bylo za bojové používání těchto druhů zbraní kritizováno mimo jiné i proto, že mezinárodní konvence použití zápalných zbraní zakazují. Bomba se přitom za určitých podmínek chová podobně jako napalmové nálože používané například armádou USA ve Vietnamu. Asi netřeba popisovat, jak vypadají popáleniny způsobené takovou zbraní. Vakuovou bombu pochopitelně využívají i Američané. Napo-

sledy ji svrhli v Afghánistánu. Minimálně v Rusku nebyl vývoj zbraně zastaven, čehož je důkazem již zmiňovaný nejnovější pokusný výbuch. (podle iDNES.cz)

Ze Slovenska

Slovenský parlament přijal usnesení o nedotknutelnosti dekretů

Zpochybňování poválečných dekretů čs. prezidenta Edvarda Beneše odmítá usnesení Národní rady Slovenské republiky. Ve čtvrtek 20.září pro ně hlasovali vládní a z větší části i opoziční poslanci. Proti byla jen Strana maďarské koalice. Podle dokumentu jsou neměnné a nedotknutelné právní a majetkové vztahy, které vznikly na základě dekretů. Usnesení, proti němuž protestuje sousední Maďarsko, je podle prezidenta Ivana Gašparoviče reakcí na otevírání této otázky maďarskou stranou.

Slovenská festivalová sezóna měla několik vrcholů

Různorodost, alternativní hudba a dobrá nálada byli toto léto poznávacím znakem většiny festivalů na Slovensku. Závěr letní sezóny se odehrál poslední srpnový víkend v Banské Bystrici. Na multimediálním festivalu Barbakan s téměř domáci atmosférou se představila převaha slovenských interpretů, převážně zařaděných do skupiny "nezávislí". Potvrzuje to partnerství se Slovenským rozhlasem 4 – Rádiem FM, které festivalu dodalo své didžeje a které jako jediné ve svém vysílání hudbu z Barbakanu pravidelně uvádí. Po pěti letech, kdy měl festival přestávku, došlo k jeho důstojnému oživení. Koncerty probíhaly pod širým nebem i v krytých stanech už od června. Sezónu otvíral bratislavský Wilsonic zaměřený na elektronickou hudbu, který se v premiéře uskutečnil na Tyršově nábřeží u Starého mostu. Šlo o první skutečný open-air festival v hlavním městě. Známý Hodokvas na piešťanském letišti tento rok připravovala mezinárodní agentura. Díky ní na festival zavítalo víc rockových hvězd než v minulosti, například Korn, Placebo či Apollo 440. Problémy měl baskytarista kapely Korn, který zdemoloval zařízení hotelu a na druhý den se probudil na záchytce. Napětí mezi návštěvníky polevilo po tom, co ho policie těsně po poledni propustila a večerní koncert nemusel byt odvolaný. Hodokvas tento rok navštívilo přibližně 20 tisíc lidí. Takové štěstí ale neměli pořadatelé trenčínské Pohody, jejíž jedenáctý ročník se v polovině července musel obejít bez dvou headlinerů. Francouzské skupině Air totiž na cestě z předcházejících koncertů vypověděl službu kamion a nepřijelo ani brazilské seskupení Cansei de ser sexy (CSS), protože zpěvačky se v předcházející den v Itálii přiotrávily jídlem. Otevření festivalu divadelním představením Kumšt od Divadla L+S muselo být také zrušené kvůli přetrvávajícím vedrům a s přihlédnutím na špatný zdravotní stav Milana Lasicu. Přes to všechno si téměř 30 tisíc návštěvníků program užilo. "V záloze" totiž byla více jak stovka účinkujících, divadelní aréna, čítárna, kinematograf, taneční dům a množství atrakcí včetně vyhlídkových letů nad areálem. Pohodu většina pozorovatelů označuje za nejkvalitnější slovenský festival, na který každým rokem přijíždí víc zahraničních návštěvníků, hlavně z blízké Moravy a Čech. Důkazem pokroku jsou i sprchy se solárně ohřívanou vodou, které však v 40° vedrech je tentokrát potřeboval málokdo.

Ekonomika

Ekonomika stručně

* Vláda 19.září schválila návrh státního rozpočtu na příští rok se schodkem 71 miliard. Ekonomové ho považují vzhledem k výkonnosti ekonomiky za málo reformní. Splňuje ale kritérium pro přijetí eura. Deficit veřejných financí bude 2,95 % HDP, hranice je tři procenta.

* Zákon o stabilizaci veřejných rozpočtů čeká jen na podpis prezidenta. Senátoři normu podpořili 19.září, aniž k ní proběhla rozprava. ODS tak využila své převahy v horní komoře. Místopředseda Senátu Petr Pithart (KDU-ČSL) to označil za vlastní branku přes celé hřiště.

* Koruna v září rekordně posilovala. 7.září se vůbec poprvé dostala pod hranici 20,00 Kč za dolar a 24. dokonce pod 19,50. Nové maximum k euru ze 17.září má hodnotu 27,40 korun.

* 21 462 korun dosáhla ve 2.čtvrtletí průměrná hrubá měsíční mzda v Česku (meziročně + 1480, + 7,4%). Reálné mzdy vzrostly podle informací Českého statistického úřadu ze 30.srpna o 4,9 %.

1. 10. 2007 (střed)

EUR, 1 .....27.540
Kanada, 1 .....19.476
Slovensko, 100 .....81.197
USA, 1 .....19.353

Kultura

Divadelní loď Tajemství plula po Čechách s představením Vzducholoď

Plavidlo bratrů Matěje a Petra Formanových brázdilo od 3. do 18.září vody Vltavy a Labe s programem, jemuž vévodil kabaret o průkopnících vzduchoplavby a letectví. Plavba tentokrát předčasně skončila vinou nízké hladiny vody už v Ústí nad Labem, kam se přesunula také část představení určených původně pro děčínské diváky. Autory letošního titulního představení jsou David Pečírka a Hynek Drizhal, kteří pro soubor Divadla Aqualung napsali a zrežírovali rekonstrukci prvního letu vzducholodi Imperial LS-1, včetně jejího startu z mateřské lodi Tajemství. Divadelní soubor staví na spojení činohry, loutek, živé hudby a scénografie, kterou herci sami dotvářejí v průběhu představení, a především na aktivní komunikaci s publikem. Suchozemci chtiví fantazijních zážitků si přišli na své i přes chladné zářijové počasí, na něž posádka Tajemství vyzrála v přístavech čajem z lodního baru a teplými dekami. Program doplnily na celé trase (Kralupy nad Vltavou, Poděbrady, Nymburk, Mělník, Litoměřice, Lovosice a Ústí nad Labem) další hostující soubory, například Divadelní spolek Lokvar se svým představením O klukovi, který neuměl zlobit a další. Ústeckou zastávku Tajemství již tradičně zakončoval jazzový koncert, tentokrát mladého drážďanského Tria Ring. Projekt divadelní lodi vznikl v roce 2000 jako scéna pro představení Nachové plachty Divadla bratří Formanů a Cabaret Theatre Dromesko. Plavba tohoto přestavěného tlačného člunu se uskutečnila letos popáté. O představení je každoročně velký zájem. Spojuje totiž neobvyklé divadelní prostředí a pro širší veřejnost neznámé umělce, často ze zahraničí. Na zpáteční cestě mělo Tajemství 21.září na programu znovu zastávku v Kralupech nad Vltavou a Roztokách u Prahy (s naložením cyklistů i ostatních výletníků v rámci akce Tam na kole, zpátky na lodi).

Poštovní muzeum hostí výstavu nejkrásnějších českých známek

Do 30.září si mohou návštěvníci Poštovního muzea v Praze prohlédnout výstavu s názvem Nejkrásnější české známky. Uvidí na ní vítězné známky z ankety, kterou od roku 1993 každoročně vyhlašuje Česká pošta. V expozici jsou zastoupeny známky s různými náměty. Od portrétů významných osobností české historie, přes přírodní tématiku až k zobrazení architektonických památek. Převažují však přepisy obrazů z edice Umělecká díla na známkách, většinou ze sbírek Národní galerie v Praze. Všechny exponáty navíc doplňují originální návrhy, otisky rytin, originální rytecké destičky a ukázky tiskových postupů. Nechybí ani sběratelsky velmi ceněné obálky prvního dne vydání či návrhy známek, které nebyly nikdy realizovány. Návštěvníci poštovního muzea mohou kromě výstavy obdivovat také romantické nástěnné malby výstavních sálů. Ty zde v roce 1847 vytvořil pro tehdejšího majitele domu a svého přítele Václava Michalovice jeden z nejvýznamnějších pražských dekorativních malířů Josef Navrátil.

Trutnovský Open Air Music Festival oslavil 20. narozeniny

Od čtvrtka 16. do neděle 19.srpna se v Trutnově konal nejstarší a stylově nejrozmanitější festival v České republice (sahá od folku a rocku, přes jazz a punk až k indiánské a indické hudbě). Jeho jubilejní ročník měl být podle pořadatele Martina Vecheta neopakovatelnou oslavou s těmi nejlepšími kapelami, které se v uplynulých dvaceti letech v Podkrkonoší vystřídaly. Na čtyřech scénách jich vystoupilo kolem 150. Ze zahraničí do Trutnova přijel zakladatel Faith No More Billy Gould, dále New Yorkská Jazz Ensemble, The Young Gods nebo orchestr Bobana a Marka Markovicových, jehož skladby jsou známé jako hudební doprovod filmu Emila Kusturici. Již potřetí v historii festivalu mohlo obecenstvo zhlédnout program pákistánských bubeníků The Dhol Foundation, kteří se zde rozhodli díky velké oblibě natočit záznam koncertu na DVD. Z české scény se divákům a posluchačům představili Monkey Business, Plastic People of The Universe, Jiří Schmitzer, Marta Kubišová, Buty, Psi vojáci, Sto zvířat nebo Sunshine. K vystoupení však nedorazil před zahájením akce slibovaný Václav Neckář, neboť se nedohodl s pořadateli, kteří mu chtěli dát prostor k vyjádření o otázkách jeho údajné spolupráce s StB. Další ohlášenou osobností, která se nedostavila, byl sbormistr Bohumil Kulinský, jehož účast na festivalu by porušila zákaz soudu sbor Bambini di Praga dirigovat. Soubor však přesto vystoupil a pořadatelé Kulinskému alespoň z hlavního pódia zatelefonovali, a zprostředkovali mu tak kontakt s publikem. Častým a asi nejznámějším návštěvníkem hudebního setkání je Václav Havel. Jeho jméno se dokonce objevilo v názvu letošního ročníku, doslova: "věnováno náčelníku Václavu Havlovi". V duchu tohoto sloganu převzal Havel během sobotního večera od Martina Vecheta indiánskou čelenku a pronesl k rekordnímu, téměř dvacetitisícovému davu děkovnou řeč. Vyslechl si své přátele z Pražského výběru a před odchodem ještě stihl podepsat petici bojující za výstavbu amerického radaru, přičemž během festivalu byli paradoxně k vidění pouze aktivisté proti radaru. I přesto se bývalý prezident dočkal mohutného potlesku ve stoje.

Věstonickou Venuši vystřídala v Praze Ďáblova kronika

Originál Věstonické Venuše, která byla v Národním muzeu v Praze na výstavě Lovci mamutů jedním z největších lákadel, se 4.září vrátila do domovského Moravského zemského muzea v Brně. Jen 11,5 cm vysokou paleolitickou sošku z pálené hlíny a další exponáty z nalezišť Dolní Věstonice, Předmostí u Přerova, Pavlov a Petrkovice vidělo přes 600 tisíc návštěvníků. Cestou na Moravu ji střežili policisté z Útvaru rychlého nasazení, kteří jindy dohlížejí i na bezpečnost vrcholných politiků při státních návštěvách. Ze Švédska se do Prahy alespoň na pár měsíců vrátil Codex gigas, neboli Ďáblova bible. Údajně největší rukopis na světě se stal za třicetileté války švédskou kořistí. Vystaven je v pražském Klementinu od 20.září do ledna 2008.

Poslední potlesk v Národním divadle pro Josefa Vinkláře

Ve věku 76 let podlehl rakovině herec Josef Vinklář. Zemřel 18.září. Média připomněla jeho neslavnější televizní roli - doktora Cvacha v seriálu Nemocnice na kraji města. Herectvím se Vinklář začal živit už v 15 letech, působil i v Divadle V+W a od roku 1983 byl členem činohry Národního divadla. V historické budově ND se také 25.září uskutečnilo poslední rozloučení. Začátkem října vyjde dotisk Vinklářových memoárů Pokus o kus pravdy. Kniha vyšla v rozšířeném vydání před třemi lety a setkala s velmi příznivým ohlasem čtenářů.

Sport

Desetibojař Šebrle a oštěpařka Spotáková mistry světa

Roman Šebrle je už i mistrem světa. Zlatou medaili na šampionátu v japonské Osace vybojoval první zářijový den, a završil tak unikátní sbírku úspěchů. Je totiž mistrem Evropy a olympijským vítězem. Oštěpařka Barbora Spotáková získala zlato za hod 67,07 metru. Její výkon byl novým českým rekordem, jenž sama ještě o pět centimetrů vylepšila v polovině září na Světovém atletickém finále ve Stuttgartu. V soutěži tyčkařek skončila na druhém místě Kateřina Badurová. Stříbro má díky novém českému rekordu 475 centimetrů. České výpravě patří v hodnocení zemí šesté místo.

Kajakářka Hilgertová získala na MS bronzovou medaili

Štěpánka Hilgertová vybojovala na MS ve vodním slalomu, které vyvrcholilo 23.září v brazilském Foz do Iguassu, bronzovou medaili. Mistryně světa z let 1999 a 2003 a dvojnásobná olympijská vítězka získala pro českou výpravu jediný cenný kov v individuálních závodech, čtyři medaile vybojovali čeští vodní slalomáři v hlídkách.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Benedikt XVI. navštívil Rakousko

V pátek 7.9. 2007 krátce po 11.00 hod. přistálo letadlo s papežem Benediktem XVI. na vídeňském letišti, kde ho přivítali nejvyšší církevní a státní představitelé Rakouska, mezi nimi prezident Hainz Fischer a vídeňský arcibiskup kardinál Christoph Schönborn. Svatý otec připomněl, že důvodem jeho příchodu do Rakouska je 850. výročí poutního místa Mariazell. Na závěr uvitacího ceremoniálu na letišti Svatému otci zazpíval 150členný dětský pěvecký sbor z vídeňské základní školy sv. Františka píseň "Wir grüßen Dich, Papst Benedikt" ("Vítáme Tě, papeži Benedikte"). Potom se papež přesunul na vídeňské náměstí Platz Am Hof , kde pozdravil shromážděné věřící a pronesl modlitbu u mariánského sloupu. Odpoledne si na Židovském náměstí (Judenplatz) uctil památku rakouských obětí šoa. Večer se setkal se zástupci místní samosprávy a s diplomatickým sborem.

V sobotu 8.9. na svátek Narození Panny Marie se papež z Vídně přesunul pro nepřízeň počasí do Mariazell autem, nikoliv vrtulníkem, jak bylo původně v plánu. V Mariazell ho přivítalo více než 30 tisíc poutníků. Byli mezi nimi také poutníci z České republiky z iniciativy Poutního centra královéhradecké diecéze společně s olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem a českobudějovickým biskupem Jiřím Paďourem. Homilii, kterou měl Svatý otec při mši svaté v 10.30 hodin přinášíme na jiném místě tohoto čísla HN. Po mši svaté papež poobědval se členy Rakouské biskupské konference. V 16.45 hodin se vrátil zpět do baziliky a s kněžími, řeholníky, jáhny a bohoslovci se zde pomodlil mariánské nešpory, po kterých pronesl promluvu. Potom se vrátil zpět do Vídně, na apoštolskou nunciaturu.

Závěrečný den návštěvy Benedikta XVI. v Rakousku, neděle 9.9., začal dopolední eucharistickou slavností ve vídeňském Dómu sv. Štěpána. Papež v kázání tentokrát zaměřil svou pozornost na význam neděle a nedělního slavení Eucharistie. Poslední body návštěvy Svatého otce v Rakousku tvořila v neděli odpoledne návštěva cisterciáckého kláštera v Heiligenkreuzu u Vídně a podvečení setkání s představiteli různých dobrovolnických a charitativních organizací ve vídeňském Koncertním domě. Krátce po 20.00 hodině odletěl zpátky do Říma.

Podle statistik Apoštolského stolce mělo k 31.12.2005 Rakousko 8,2 milionu obyvatel, z nichž 5,9 milionu (72,7 %) tvoří katolíci. Ve 12 diecézích existuje 3.072 farností a 1.002 dalších pastoračních center. Katolickou církev v Rakousku spravuje 26 biskupů, 2.647 diecézních a 1.676 řeholních kněží (celkem 4.323), 534 trvalých jáhnů, 439 řeholníků, 5.041 řeholnic, 228 členů sekulárních institutů a 1.926 katechetů. Na kněžství se v semináři připravuje 315 bohoslovců. Ve 738 církevních mateřských a základních školách, 172 středních a 14 vysokých školách a univerzitách se učí a studuje 57.555, resp. 43.515 a 26.319 žáků či studentů. Církev v zemi provozuje 21 nemocnic, 47 ambulancí, 85 domovů pro staré a nemocné, 92 sirotčinců a útulků, 89 rodinných center a 544 center dalšího vzdělávání.

Nová podoba webu signaly.cz

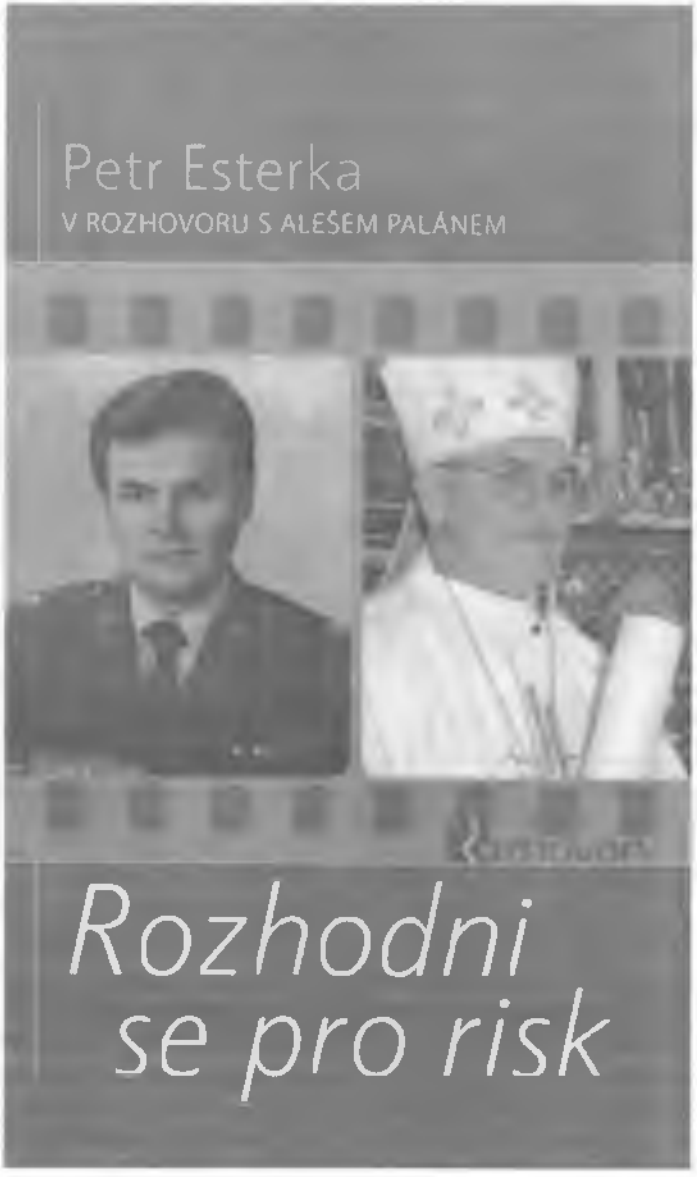
Již více než měsíc se mohou uživatelé internetu setkávat s novou podobou webu signaly.cz, určeného zejména mladým věřícím lidem. Tyto internetové stránky nabízejí čtenářům nejen množství informací o životě farností a společenství po celé České republice, ale též další z prostředků komunikace mezi mládeží. Web signaly.cz představili jeho tvůrci, v čele s koordinátorem projektu Janem Šedem, známým pod přezdívkou HejTi, na Celostátním setkání mládeže v Táboře-Klokotech. Zde se výsledek jejich mnohaměsíční práce setkal s velkým ohlasem a zájmem ze strany účastníků setkání. O oblíbenosti těchto stránek svědčí i fakt, že od své srpnové premiéry se nové signaly.cz staly na internetu nejčtenějšími stránkami s náboženskou tematikou. Denně shlédnou návštěvníci webu signaly.cz v průměru 60.000 stránek (pro srovnání – na již zavedeném serveru katolik.cz se denně zobrazí zhruba 10.000 stránek). Podle informační služby Navrcholu.cz, která měří návštěvnost přibližně 20.000 českých webů, se stránky signaly.cz pohybují zhruba na 40. místě. Vysoká popularita webu signaly.cz je založena nejen na moderním designu a grafice, ale též na množství užitečných funkcí, které web svým uživatelům nabízí. Celý systém je udělán tak, obsah webu nevytváří žádná redakce, ale tvoří si ho sami uživatelé svými příspěvky. Pokud se uživatel zaregistruje pod svou internetovou přezdívkou získá svůj profil – osobní stránku, na které se může představit ostatním. Registrovaný uživatel také může zadávat upoutávky na akce, přidávat fotky, vytvářet diskuse, psát vzkazy jiným uživatelům. Zajímavou nabídkou pro registrované uživatele je možnost vytvoření vlastního blogu, tedy vlastních jednoduchých internetových stránek, na kterých se může autor představit a vyjádřit své názory i záliby různými články, zamyšleními nebo třeba svým internetovým deníkem. Podobně jako jednotlivci si své vlastní internetové stránky, zabezpečené heslem, mohou založit různá společenství. I zde uživatelé mají možnost ukládat fotky, články, vést diskuse. Dobrým příkladem jsou společenství vysokoškoláků. Díky internetu studenti objeví své věřící spolužáky a účastní se života vysokoškolského společenství. Pro vysokoškoláky byla založena zvláštní stránka vysokoskolaci.signaly.cz. Logem webu signaly.cz je zelená bublina, symbolizující zdravou komunikaci. K vylepšení často neosobního a vulgárního prostředí internetu přispívá zavedení autorizace registrovaných uživatelů. U autorizovaných uživatelů tvůrci stránek zaručují, že jméno, příjmení, věk a fotografie uživatele představují reálnou osobu. V současné době je téměř z 3.000 uživatelů 1.000 autorizovaných. Práce na webu signaly.cz ještě není u konce, celý systém se stále vytváří. Stránkám stále hrozí nebezpečí napadení různými organizovanými skupinami, které chtějí web poškodit a zneužít k propagaci svých názorů. Autoři webu však stále pracují na zabezpečení a na mnoha vylepšeních, často navržených uživateli, a snaží se vyeliminovat všechny vlivy, které by mohly výsledek jejich práce narušit.

Podle zpráv České biskupské konference

Rozhodni se pro risk

Biskup Petr Esterka v rozhovoru s Alešem Palánem

Nová kniha, která vyšla v Karmelitánském nakladatelství.

Mons. ThDr. Petr Esterka (*1935), pomocný biskup brněnský, doktor teologie a podplukovník letectva USA. Vyrůstal v Dolních Bojanovicích na Slovácku. V roce 1957 se přes ostnaté dráty prostříhal do Rakouska, v září téhož roku začal v Římě studovat teologii. Po vysvěcení byl poslán jako kaplan do amerického Texasu. Později působil v Minnesotě, nyní žije v Kalifornii na předměstí Los Angeles. Kromě pastorační práce, kterou stále více rozvíjel i mezi krajany, učil dvacet roků na vysoké škole a jako kaplan sloužil v Air Force. V červenci 1999 byl jmenován pomocným biskupem brněnským a pověřen duchovní péčí o české katolíky žijící v cizině.

Proč jsou ženy v manželství i v církvi stále diskriminovány? Jak přistupovat k rozvedeným? Nevyřešíme nedostatek kněží tím, že budeme světit ženaté muže? Je skutečně homosexuální styk vždy hříšný? To jsou některé otázky, na něž v této knize odpovídá biskup Petr Esterka.

Biskup Esterka byl formován tradičním prostředím jižní Moravy a předkoncilním studiem teologie v Římě. Dlouhá léta strávená v USA a problémy, se kterými se setkával v pastoraci, ho ale přivedly k mnohem otevřenějšímu postoji k mnoha pastoračním tématům. Naučil se nezavírat před problémy oči. V knize odpovídá otevřeně na řadu otázek, které jsou palčivé a aktuální, ale v českém prostředí nejsou mnohdy z opatrnosti raději ani pokládány. Nabízí neotřelá východiska, doplňuje je celou řadou příběhů z pastorace a hlavně: nebojí se riskovat. Vydejte se s ním na tuto cestu i vy!

Knihu si můžete objednat na adrese:

Bishop Peter Esterka
344 Koch Avenue
Placentia, CA 92870

Objednávám knížku:

ROZHODNI SE PRO RISK

Jméno: .....

Adresa: .....

Město, stát, zip code:

.....

..... **Počet výtisků $ 16,00 za kus**

..... **Poštovné $ 3,00 za kus**

Přikládám šek na: $ .....

Zář Boží tváře

Homilie Benedikta XVI. při jubilejní mši svaté k 850. výročí Mariazell

Země zůstane bez vyhlídky na budoucnost,
jestliže vyhasnou síly lidského srdce a síly lidského rozumu osvěcované srdcem.
Křesťanství je více než morální systém, než soubor požadavků a zákonů.

Milí bratři a sestry, při naší velké pouti do Mariazell slavíme patrocinium této svatyně, svátek Narození Panny Marie. Již 850 let sem přicházejí prosebníci z nejrůznějších národů se záležitostmi svého srdce a s nadějemi své duše. Tak se Mariazell stalo pro Rakousko i daleko za hranicemi Rakouska místem pokoje a smířené jednoty.

Zde zakoušíme útěchyplnou dobrotu Matky; zde se setkáváme s Ježíšem Kristem, ve kterém je Bůh mezi námi, jak říká dnešní evangelium - s Ježíšem, o kterém jsme slyšeli ve čteni z proroka Micheáše: *A on bude pokojem* (5,4).

Do velkého zástupu poutníků mnoha staletí se dnes řadíme i my. Zastavujeme se u Matky našeho Pána a prosíme ji: „Ukaž nám Ježíše, ukaž nám poutníkům toho, který je současně cesta i cíl, pravda i život."

Evangelium, které jsme slyšeli, otevírá náš pohled ještě dále. Představuje dějiny Izraele od Abraháma jako poutní cestu, která ve výstupech i v sestupech, na cestách i necestách vede nakonec ke Kristu. Rodokmen se svými jasnými i temnými postavami, se svými úspěchy i nezdary nám ukazuje, že Bůh umí psát naše dějiny i na pokřivených linkách.

Bůh nám ponechává naši svobodu, a přece umí i v našem selhání najít nové cesty lásky. Bůh neztroskotá. Tak je tento rodokmen zárukou Boží věrnosti; je zárukou toho, že Bůh nás nenechá padnout, a je pozváním, abychom svůj život vždy znovu orientovali směrem k němu, abychom šli vždy znovu k Ježíši Kristu.

Putovat - to znamená mít směr, jít k cíli. To dává také cestě a její námaze její krásu. Mezi poutníky Ježíšova rodokmenu byli někteří, kteří zapomněli na cíl a chtěli udělat cíl sami ze sebe. Ale Pán vždy znovu probouzel lidi, kteří se nechali zanítit touhou po cíli a tam zaměřili svůj život.

Nástup ke křesťanskému životu, začátek Církve Ježíše Krista, se stal možným, protože v Izraeli byli lidé s hledajícím srdcem - lidé, kteří se nezabydleli v běžných zvyklostech, nýbrž dychtili po větším rozhledu: Zachariáš, Alžběta, Anna, Maria, Josef, Dvanáct a mnoho jiných.

Protože jejich srdce očekávalo, mohli poznat Ježíše, kterého poslal Bůh, a tak se stali počátkem jeho celosvětové rodiny. Církev mezi pohany se stala možnou, protože ve středozemním prostoru, stejně jako ve střední Asii byli lidé, kteří se nespokojili s tím, co dělají a myslí všichni, nýbrž hledali hvězdu, která je cestou i pravdou a která mohla ukázat směr k živému Bohu.

Takové neklidné a otevřené srdce potřebujeme. To je vlastní podstatou putování. Ani dnes nepostačí být někde a smýšlet jako druzí. Náš život je založen šířeji. Potřebujeme Boha, toho Boha, který nám ukázal svou tvář a otevřel své srdce: Ježíše Krista.

Jan o něm právem říká, že ON je tím jediným, kdo je Bůh a kdo spočívá na Otcově srdci. Tak nám mohl sám z Božího nitra přinést zprávu o Bohu - zprávu o tom, kým jsme, odkud a kam jdeme. Jistě, v dějinách je mnoho velkých osobností, které učinily velké a krásné zkušenosti s Bohem.

Ale ty zůstávají jen lidskými zkušenostmi se svým lidským omezením. Jen ON je Bůh, a ON je proto mostem, který umožňuje setkání Boha s člověkem. Jestliže ho my křesťané nazýváme pro všechny platným prostředníkem spásy, který ke všem přistupuje a kterého všichni potřebují, není to žádné pohrdání jinými náboženstvími ani žádná pyšná absolutizace našeho vlastního myšlení,

nýbrž to nás uchvátil ten, který se nás dotkl a který nás obdaroval, abychom mohli obdarovat i druhé.

Ve skutečnosti se naše víra rozhodně staví proti rezignaci, která člověka pokládá za neschopného najít pravdu, protože je prý pro něho příliš velká. Tato rezignace na pravdu je podle mého přesvědčení jádrem krize Západu, Evropy. Jestliže neexistuje pravda o člověku, pak nakonec není ani možné rozlišovat dobro a zlo.

A tak se stávají velkolepé poznatky vědy dvojsečné: mohou být významnou možností, jak přispět k dobru a blahu člověka, ale také, jak to vidíme, strašnou hrozbou zničení člověka a světa. Potřebujeme pravdu.

Jenomže na základě našich dějin máme strach z toho, že víra v pravdu přináší s sebou nesnášenlivost. Když nás tento strach přepadne, což má dobré dějinné důvody, pak nastává čas, abychom upřeli pohled na Ježíše, jak ho vidíme zde ve svatyni v Mariazell.

Vidíme ho na dvou obrazech: jako Dítě v náručí matky a nad hlavním oltářem baziliky jako Ukřižovaného. Oba tyto obrazy z baziliky nám říkají: Pravda se neprosazuje vnější mocí, nýbrž je pokorná a vydává se člověku sama vnitřní mocí své pravdivosti.

Pravda se ukazuje v lásce. Není naše vlastnictví, není náš produkt, tak jako ani lásku nevyrábíme, nýbrž ji můžeme jen přijímat a dále darovat. Potřebujeme tuto vnitřní moc pravdy. Této moci pravdy důvěřujeme jakožto křesťané. Jsme jejími svědky. Musíme ji darovat dál způsobem, jakým jsme ji přijali, jak se nám darovala.

„Dívat se na Krista" - tak zní heslo tohoto dne. Tato výzva je pro hledající lidi vždy znovu prosbou, prosbou především k Marii, která nám ho darovala jako Dítě. „Ukaž nám Ježíše!" Prosme dnes o to z celého srdce. Prosme tak i po této hodině při intenzivním hledání tváře Vykupitele: „Ukaž nám Ježíše!"

Maria odpovídá tak, že nám nejdříve ukáže Dítě. Bůh se stal pro nás maličkým. Bůh nepřichází s vnější mocí, nýbrž přichází v bezmocnosti své lásky, která je jeho mocí. Vydává se do našich rukou. Prosí o naši lásku. Zve nás, abychom se stali maličkými. Abychom sestoupili ze svých vysokých trůnů a naučili se od Boha být dítětem.

Nabízí nám důvěrné bratrství. Prosí, abychom mu důvěřovali a tak se naučili být v lásce a v pravdě. Ježíšek nám přirozeně připomíná všechny děti světa, v nichž chce k nám přijít. Děti, které žijí v bídě, jsou zneužívány jako vojáci, děti, které nemohly poznat lásku rodičů, děti nemocné a trpící, ale také veselé a zdravé děti.

Čeští poutníci v Mariazell

Evropa se stala chudá na děti: potřebujeme všechno pro sebe, nedůvěřujeme vůbec budoucnosti. Ale země bude bez budoucnosti teprve tehdy, až zhasnou síly lidského srdce a síly lidského rozumu, které srdce osvěcují, když už nebude nad zemí zářit Boží tvář. Kde je Bůh, tam je budoucnost.

„Dívat se na Krista": Pohleďme ještě krátce na Ukřižovaného nad hlavním oltářem. Bůh nevykoupil svět mečem, nýbrž křížem. Když Ježíš umíral, rozepjal své paže. To je nejdříve podoba umučení, ve kterém se pro nás nechal přibít, aby nám dal svůj život.

Ale roztažené paže jsou současně postoj prosebníka, jaký zaujímá kněz svými roztaženými pažemi při modlitbě. Ježíš proměnil své umučení, své utrpení a svou smrt v modlitbu, v úkon lásky k Bohu a k lidem.

Proto jsou roztažené paže Ukřižovaného nutně gestem objetí, kterým nás chce přitáhnout k sobě, do náruče své lásky. Proto je to obraz živého Boha, jediného Boha, kterému můžeme důvěřovat.

„Dívat se na Krista!" Když to děláme, pak vidíme, že křesťanství je něco jiného než morální systém, než soubor požadavků a zákonů. Je to dar přátelství, který je oporou v životě i ve smrti: „Nenazývám vás již služebníky, ale přáteli," říká Pán svým učedníkům.

Tomuto přátelství důvěřujeme. Ale právě protože křesťanství je víc než morálka, právě proto, že je to dar přátelství, nese v sobě také velkou morální sílu, kterou potřebujeme vzhledem k nárokům naší doby. Když čteme nově s Ježíšem Kristem a jeho Církví Desatero ze Sinaje a pronikáme do jeho hloubky, pak se nám jeví jako velký, platný a trvalý návod.

Desatero je především Ano k Bohu, Bohu, který nás miluje a vede nás, který nás nese, a přesto nám ponechává naši svobodu (první tři přikázání). Je to také Ano k rodině (4. přikázání), Ano k životu (5. přikázání), Ano k odpovědné lásce (6. přikázání), Ano k solidaritě, sociální odpovědnosti a spravedlnosti (7. přikázání), Ano k pravdě (8. přikázání) a Ano k respektování druhých lidí a toho, co jim náleží (9. a 10. přikázání). V síle našeho přátelství s živým Bohem žijeme toto mnohoznačné Ano a vnášíme je současně jako ukazatele cesty do našeho světa.

„Ukaž nám Ježíše!" S touto prosbou k Pánově Matce vydali jsme se dnes na cestu. Tato prosba nás provází zpět do naší každodennosti. A my víme, že Maria naše prosby vyslýchá: Ano, kdykoliv se díváme k Marii, ukazuje nám Ježíše. Tak můžeme najít správnou cestu, jít po ní krok za krokem, vždyť je plná útěchy a radosti, protože vede ke světlu - do radosti věčné lásky. Amen.

Podle Světla 39/2007

Pouť do Svaté země (10)

Pokračování ze str.2

Je pravděpodobné, že kostel zde stál již v době Aetheriině. Bohaté nálezy střepů potvrzují, že místo bylo obýváno až do 10.století. Zprávy z doby křižových výprav potvrzují, že 2,5 km od Kafarnaa je svah hory, na níž kázal Pán Ježíš zástupům.

Nynější kostel Blahoslavenství byl postaven v roce 1937 italským architektem Antoniem Barluzzim. Tato pozoruhodná stavba má zajímavý půdorys. Z vnějšku je obklopena sloupovím připomínajícím sevillské arkády. Zvonice před kupolí má tvar oktagonály. Na mohutné kopuli je na sloupech posazena její miniaturní podoba s křížem. Vnitřek kostela zachovává osmiúhelníkový tvar a na osmi oknech pod vyzlacenou kopulí je v latině napsáno osmero blahoslavenství. Podlaha je vyzdobena mozaikami, které představují tři božské ctnosti: víru, naději a lásku a čtyři mravní ctnosti: moudrost, spravedlnost, statečnost a mírnost. O kostel, poutní dům i pečlivě udržovanou zahradu se starají italské františkánské sestřičky Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Uprostřed rozkvetlých zahrad je uspořádáno několik zákoutí s výhledem na jezero, kde je vždy pod rozlehlou pergolou kamenný oltář a kolem něho jsou do půlkruhu stupňovitě vyvýšená sedadla pro věřící, kde se pod širým nebem odehrávají mše svaté, podobně, jako zde kdysi kázal Pán Ježíš. Otec František Vrubel nám ve své homilii objasnil, že blahoslavený vlastně znamená být šťastný. Krásně to vyjádřil svatý Augustin, když řekl: „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě, Bože." Tím nám chtěl připomenout, že opravdové štěstí najdeme v Bohu. Proč nás vlastně Bůh stvořil? Potřeboval nás? Pak by nás mohl stvořit, ale to by protiřečilo jeho svrchované svobodě! On nás stvořil jedině proto, aby se s námi mohl dělit o svoji radost – blaženost. Tragedie člověka spočívá v tom, že se chce stát sám sobě bohem. K tomu svedl ďábel naše prarodiče a tím jim byl vyměněn ráj za slzavé údolí. Největším nepřítelem katolíků je nevědomost a nedostatek úsilí zapojit se do opravdového života Církve., která je tajemným tělem Kristovým – Boží stavbou, na níž se podílejí dělníci uskutečňující Ježíšovo horské kázání a zakoušející tu pravou radost již zde na zemi, jak to dokazují nespočetné zástupy světců ať kanonizovaných, beatifikovaných a všech těch, jejichž jména jsou zapsána v knize života. (srv. Zj 20,15)

Tabgha a bazilika Rozmnožení chlebů a ryb

Tabgha je arabský překlad řeckého pojmenování Heptapegon = Sedmistudní, jímž je pojmenováno údolí na jižním svahu hory Blahoslavenství asi 7,5 km jihozápadně od Kafarnaa. Ze sedmi pramenů, po nichž je tato oblast pojmenována, tři jsou oravdu vydatné, ostatní jsou malé. Největší je v uzavřeném bazénu u cesty do Kafarnaa a je nazýván Ein Nur. Je to minerální pramen 81° F (27° C) horké vody obsahující síru, kterého se využívalo, podobně jako dvou dalších pramenů, na léčení kožních nemocí. Nyní bylo zjištěno, že prameny obsahují vysokou hladinu radioaktivity, takže se jejich používání k léčení nedoporučuje. Bazén je skutečně impresivní. Je to hluboká oktagonální stavba zbudovaná z černých čedičových kamenů. Bazén dodával vodu okolnímu údolí. Druhý mohutný pramen je Ein Sheva, který napájí bazén uvnitř františkánského kláštera. Východně odtud je třetí pramen Ein Hur, který napájí objemný okrouhlý bazén a v jeho blízkosti se nachází pramen čerstvé vody, známý jako Jobův pramen, kde byl podle místní tradice Job vyléčen z malomocenství.

Tabgha na břehu Genezaretského jezera je spojována s Ježíšovým zázrakem rozmnožení chlebů a ryb. Evangelium o tom vypráví: „K večeru k němu přistoupili učedníci a řekli: „Toto místo je opuštěné a už se připozdilo. Rozpusť proto zástupy, ať se rozejdou po vesnicích a koupí si něco k jídlu." Ale Ježíš jim řekl: „Není třeba, aby odcházeli. Vy jim dejte jíst!" Odpověděli mu: „Máme tady jenom pět chlebů a dvě ryby." Ježíš řekl: „Přineste mi je sem." A rozkázal, aby se lidé posadili na trávě. Potom vzal těch pět chlebů a ty dvě ryby, vzhlédl k nebi a požehnal, lámal chleby a dal učedníkům a učedníci zástupům. Všichni se najedli dosyta a ještě sesbírali plných dvanáct košů zbylých kousků. Těch, kdo jedli, bylo na pět tisíc mužů kromě žen a dětí." (Mat 14, 15-21)

Bazilika Rozmnožení chlebů a ryb

Biskup z Cesareje Eusebios, který byl dvorním historikem císaře Konstantina, v roce 330 zaznamenal, že Josef, urozený muž z Tiberiady, vystavěl v Galileji z pověření Konstantina různé kostely. Má se za to, že k nim patřil i kostel Rozmnožení chlebů a ryb v Sedmistudní. Abatyše Aetheris ve své Pouti na svatá místa to potvrzuje následovně: „Tam u Galilejského moře je rovina se spoustou trávy a palmami a blízko sedmi pramenů, jež dávají bohatství vody. Na této rovina nasytil Pán pěti chleby a dvěma rybami zástupy. Z kamene, na který Pán položil chléb, udělali oltář."

V roce 419 došlo v celé zemi k velkému zemětřesení, které zničilo mnohá města i vesnice. Ani kostely nebyly ušetřeny. A tak stavba druhé baziliky, která byla vyzdobena mozaikami se dá zařadit do 5.století, kdy bylo rozhodnuto postavit na témže místě kostel větší. Část uctívaného kamene byla oddělena a přemístěna do středu nové apsidy pod oltář v chóru. Nové zemětřesení v roce 551 však zničilo i tento kostel. Byl však znovu vybudován, ale za vpádu Peršanů roku 614 vyhořel a zůstaly z něho jen trosky, které zarostly trávou a veškeré vzpomínky zanikly. Až teprve v roce 1911 benediktinští mniši začali vykopávky v Sedmistudní oblasti a zjistili, že zde stál trojlodní kostel. Avšak turecká vláda vykopávky krátce nato zakázala. Až teprve v roce 1932 se začalo kopat znovu. Ačkoli v průběhu staletí byly zdi kostela zbourány a všechny sloupy i s patkami a hlavicemi vylámány a odtaženy, našlo se přesto dost zbytků zdiva, aby bylo možné zjistit půdorys kostela. Skutečným překvapením byly nádherné mozaikové podlahy, jimiž byl celý kostel vykládán. Podrobné výzkumy odhalili i technologii práce, jak tenkrát byly takové mozaikové podlahy zhotovovány. Byly tvořeny třemi vrstvami. První byla tvořena kamenným štěrkem smíchaným s čistou hlínou, která byly pevně udusána. Na tomto základě byla druhá vrstva z plochých kamenů spojených štěrkovitou maltou, která vytvářela pevný podklad. Třetí vrstva byla silná asi 2 cm a byla tvořena jemným bílým vápencem do kterého byly vsazeny pestré kamenné kostičky, které vytvářely obrazy. Poměrně dobrá zachovalost velkým mozaikových ploch ukazuje, že důkladné podlahové práce se vyplatily. V roce 1982 zde benediktini vysvětili nový kostel, který má podobu klasických staveb tohoto typu. Je tvořen hlavní chrámovou lodí, ke které přiléhají dvě lodě postranní, kolmo na hlavní lodě je příčná loď na kterou je připojena apsida – presbytář. Zepředu je k chrámu připojena předsíň.

Mozaika s chleby a rybami vedle kamene, na němž se udál zázrak rozmnožení

Co činí baziliku Rozmnožení chlebů a ryb jednou z nejnavštěvovanějších je nádherná mozaiková výzdoba. Je zahrnována mezi nejvytříbenější příklady umělecké mozaiky ve Svaté zemi. Mozaiky jsou významné svými vybranými barvami a jemným provedením zdobných motivů, jimž jsou zvířata a rostliny typické v okolí jezera. Tak zde například najdeme na mozaice v severní části příčné lodi labuť a pod ní dva kormorány, kteří si protřepávají křídla, kousek dál vidíme plameňáka zápasícího s hadem, jsou zde hnízdící kachny i nádherný páv zobající z květů, který je zbarvený převážně do hnědočervena a je vyveden velmi věrně. Na jiné mozaice v severní boční lodi najdeme kohouta zápasícího s damanem. Daman, pro nás neznáme zvíře, se podobá našemu svišti. Podle Deut 14,7 se řadil k přežvýkavcům, které bylo zapovězené izraelitům požívat (z přežvýkavců, z těch, co mají kopyta rozdělena rozpolcením nesmíte jíst velblouda, zajíce a damana). Ve skutečnosti je však daman býložravec, který svou potravu nepřežvykuje. V žalmu 104 se řadí ke zvířatům, která zvou ke chvále Stvořitele: „Horské štíty patří kozorohům, skaliska jsou útočištěm pro damany." (Ž 104,18) Umělec si zde zažertoval a pro tuto čestnou službu ozdobil krk damana obojkem z červených kamínků. Kamínky všech mozaik jsou z tvrdého různobarevného místního vápence.

Nejoceňovanější a nejznámější mozaika je určitě ta, která symbolicky zobrazuje zázrak, po němž je bazilika pojmenována. Znázorňuje koš plný pecnů chleba mezi dvěma rybami. Je umístěna před oltářem pod nímž přímo leží svatý kámen vyznačující místo, kam Kristus položil dvě ryby a pět chlebů, které rozmnožil. Když si před tímto starým mozaikovým výjevem, který je předobrazem eucharistie, navíc přečteme slova Pána Ježíše z evangelia sv. Jana, který zachytil jeho eucharistickou řeč po zázračném nasycení zástupů, začínáme chápat ještě hlubší smysl tohoto zázraku. Ježíš tehdy řekl: „Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe. Kdo z něho jí, nezemře. Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo jí z tohoto chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa." (Jan 6, 48-51)

Okolí Genezaretského jezera se stalo místem, kde Pán Ježíš zjevil svým učedníkům hlavní pravdy o Bohu. Tady v blízkosti Kafarnaa na hoře blahoslavenství ukázal, jak dosáhnout jeho království. Tak byly v zapadlém koutu světa zcela obyčejným lidem zvěstovány ty největší věci, jak o tom sám Ježíš řekl: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče, tak se ti zalíbilo." (Mat 11, 25-26)

Připravil Karel J. Chrobák

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050 (773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Robert Vlach

Právní služby

1. dopravní přestupky včetně
2. jízdy v opilství
3. suspenze a revokace řidičského průkazu
4. bankroty
5. kup a prodej nemovitostí
6. rodinné záležitosti, pozůstalosti
7. emigrační záležitosti
8. trestní právo

Mluvíme česky

6904 W. Cermak Road
Berwyn, IL 60402
Tel. (708) 795 – 4400

ČESKÁ SÍŇ KARLÍN

Wednesday dances 2006
Dancing from 7:30 PM - 10:30 PM

Karlin Hall and Club
5304 Fleet Ave
Cleveland, OH

For details and updates call:
216 - 883 - 4760

Czech Kitchen call:
216 - 581 - 4362

MUSIC EVERY WEDNESDAY

OCTOBER 3, 10, 17, 24 & 31

NOVEMBER 7, 14, 21 & 28

Marik Baken

Funeral Services Ltd.

Barbara Marik Baken
Owner Director

In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 West Cermak Road
Westchester, Illinois 60154
Other Funeral Home locations available upon request

Direct Line: **773-910-3400**
Chapel: **708-562-5900**
e-mail:
marikbakenfs@mycingular.blackberry.net

Continuing the Marik Family Tradition of Funeral service

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, President
Theresa M. Pokorny, Secretary -Treasurer

Chicago Representatives

Loretta Moravecek 1-708-484-3162
Dolores Jacklin 1-630-968-1292

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

Srdečně zve své členy a přátele na schůzkou

v úterý 9.října 2007 v 7 hodin večer
v klubovní místnosti České Misie,
2340 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

Je připravem program:

HOLD PŮVABNÝM ŽENÁM
(Alfons Maria Mucha et al.)

sběratel a znalec umění Alfonse Muchy
Anthony J. Jandáček
Připravil krásné barevné diapozitivy a přednášku,
Která bude doplněna poezií opěvující ženy
V interpretaci recitátorek
Věry Rokničové a Vladiníry Williamsové.

Přijďte všichni na tento zajímavý večer
plný půvabu a lásky
v úterý 9.října

Dobrovolný dar $ 3 .00
Pořádající výbor SVU Chicago

POJIŠTĚNÍ STATE FARM

LOU ČEVELA

Agent
„Mluvíme česky"
State Farm Insurance Companies
AUTO – FIRE – LIFE – HEALTH

STATE FARM BANK

LOU ČEVELA INSURANCE AGENCY, INC.
1907 E. 31st Street (31st & Maple Ave)
LaGrange Park, Illinois 60526
Office: (708) 354 1180 - 24 Hour Voice Mail
FAX: (708) 354 1217 - 24 Hour Dedicated Line
E-mail Address: LOU.CEVELA.BZ@STATEFARM.COM

Voice of Cleveland

WERE 1490-AM
Sundays: 1.00 - 2.00 p.m.
Host: Joe Kocab
WHKW 1220-AM
Sundays: 3.03 - 5.00 p.m.
Host: Joe Kocab

Jerry Jirák

Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti

na rádiové stanici 1450 AM v neděli v 9.00 a.m.

Bolestná vzpomínka

S hlubokou bolestí si dne 21.října připomínáme druhé výročí, kdy byl Pánem života a smrti povolán na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a bratr, pan

John Kadlček

Narodil se 2.listopadu 1939 v Dolním Němčí na Moravě.
Do USA odešel po invazi sovětských vojsk v květnu 1969.
V Chicagu pracoval jako zámečník.
Rád se účastnil krajanského společenského života,
měl rád Moravu a její písně a folklor
a v duchu národního odkazu vychovával svoje děti.
Slavné vzkříšení očekává na hřbitově
Panny Marie Královny nebe.

Vzpomínkovou mši svatou za něho budeme obětovat v sobotu 27.října v 6.30 večer v kostele P. Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě s námi.

Manželka Zdenka
syn John a dcera Denise
bratr Jozef s rodinou v Dolním Němčí
a ostatní příbuzní v Americe a na Moravě

Vděčná vzpomínka

Dne 5.listopdu 2007 tomu budou čtyři roky, co navždy dotlouklo srdce našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka, pana

Franka Galose

Narodil se 20.ledna 1937 v Maďarsku.
Po revoluci v roce 1956 opustil svou vlast
a od roku 1957 žil se svou rodinou v USA.
Ve své vlasti i v Americe uplatňoval
své technické vzdělání a byl velmi oblíben
u spolupracovníků. Vzkříšení těla očekává
na hřbitově Panny Marie Královny Nebe.

Mši svatou za něho budeme obětovat
v sobotu 3.listopadu 2007 v 6.30 večer
v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě.

Jana Marie Galos, manželka
Renata, dcera
s vnuky Danielem a Timothy

Něžná vzpomínka

Na svátek Všech svatých 1.listopadu letošního roku tomu bude již dvacet dva roků co byl nenadále odvolán z tohoto světa můj milovaný syn

John "Jack" Vacek

PROFESOR A HISTORIK

Profesor Vacek graduoval jako člen PHI BETA KAPPA z NORTHWESTERN UNIVERSITY a byl Woodrow Wilson Fellow a Fullbright Scholar v Indii. Dosáhl též diplomů na Columbia University v New Yorku, Loyola University v Chicagu, na Goethově Institutu v Německu a Russian Institutu (Indiana University) a na Karlově Universitě v Praze. Vyučoval na několika universitách po celém světě. Ovládal sedm cizích jazyků.
Ač mu bylo teprve 38 let, svými rozsáhlými znalostmi, živým a láskyplným zájmem o každého studenta a posluchače jeho učitelský talent a výchovný vliv vyoral v jejich myslích úrodnou kulturní brázdu. Jeho české rodinné dědictví vykvetlo v jeho srdci v hluboký cit pro vlast jeho předků.

Mše svatá za našeho v Pánu zesnulého Jacka bude obětována v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru v sobotu 8.prosince 2007 v 6.30 hod. večer

Děkujeme všem, kdo si v modlitbě na něho vzpomenou s námi.

ADELE VACEK, maminka
Dr. MARGARET VACEK TRYBUS, sestra
s rodinou

Moravská Kulturní Společnost Vás srdečně zve na

43. Československý krojovaný ples

v sobotu 3.listopadu 2007

Sokol Spirit Hall
3909 S. Prairie Avenue,
Brookfield, Illinois

Dveře budou otevřeny v 6:00 večer
Folklorní program začne v 7:30 večer
K tanci a poslechu hraje známá hudba
Joe Polach – St. Louis Czech Express
Vstupné: $ 15.00

Přijďte se pobavit a potěšit kulturou a dědictvím českých, moravských a slovenských lidí s hudbou a tancem. Výborná kuchyně a nápoje budou připraveny.

Slavnost posvěcení domu České misie a kaple Českých patronů 22.září 2007

Z historie domu
2340 S. 61st Avenue, Cicero, IL 60804

Takto vypadal konvent sester po dokončení v roce 1930

Tento dům byl původně zbudován jako konvent pro řádové sestry, které učily ve farní škole osady Panny Marie Svatohorské v Ciceru. Byla to poslední stavba rozsáhlého církevního areálu zdejší farnosti. Protože se stavba měla uskutečnit v době velké hospodářské krize, dala Arcidiecéze chicagská souhlas k její realizaci teprve po tom, co byly shromážděny veškeré finanční prostředky. Celá budova se zařízením včetně pozemku tehdy stála $ 30.000,- Konvent měl velkou kapli, jídelnu a kuchyni, hudební a rekreační místnost a 16 individuálních pokojů pro sestřičky. Sociální zařízení byla společná v jednotlivých poschodích. Konvent byl posvěcen 7.září 1930 (tedy přesně před 77 lety) a byly do něho uvedeny sestry řádu sv. Benedikta, které byly pověřeny výukou ve zdejší farní škole.

Po řádových sestrách získal dům Velehrad Česko-Americké kulturní středisko. Česko-Americké kulturní středisko bylo založeno v srpnu 1975, aby po skončení pastorační péče benediktinů z Lisle o české krajany ve farnosti sv. Prokopa v Chicagu převzalo tento úkol, především starost o české noviny Hlas národa, kulturní podniky a také duchovní správu krajanů, kterou zajišťoval Fr.Vojtěch Vít O.S.B. a Fr.Maurus Pouček O.S.B. Pod vedením Fr. Vojtěcha Víta a ředitelstva Velehradu byla zakoupena z vkladů zakládajících členů, podílu z Říma a darů věřících budova prvního Velehradu na 2659 S. Lawndale Avenue v Chicagu, v blízkosti kostela tehdy blah.Anežky české. Vstupní kapitál tehdy činil $ 70.000,- české bohoslužby se ještě nějakou dobu konaly v kostele sv. Prokopa, až byly přeneseny do kostela Panny Marie Svatohorské v Ciceru. Když sestry benediktinky končily svou službu ve farnosti Panny Marie Svatohorské, naskytla se příležitost zakoupit jejich konvent pro potřeby Velehradu, když první budova přestala vyhovovat vzhledem k etnickým změnám v jejím okolí. 7.listopadu 1988 byla prodána budova prvního Velehradu na Lawndale Ave. v Chicagu za $ 180.000,- a od Arcidiecéze chicagské zakoupen konvent sester na 61st Ave. v Ciceru za $ 125.000,- dne 25.dubna 1989. Vzhledem k tomu, že kupní smlouva byla podepsána již o rok dříve, zaplatil Velehrad z Říma na tento dům zálohu $ 25.000,- a doplatek se vyrovnal z peněz získaných prodejem původní budovy. Vedle ubytování českých kněží sloužil nový Velehrad k mnoha duchovním a kulturním aktivitám jako byly české bohoslužby, česká sobotní škola, redakce novin Hlas národa, úřadovna Národního svazu českých katolíků, knihovna, depositář klubu Domov a mnohé další. Společenské místnosti se využívaly ke schůzím různých organizací, pokoje často poskytly přístřeší mnoha potřebným. Duší veškerého dění byl Fr.Vojtěch Vít.

Od Velehradu Česko-Amerického kulturního střediska koupila budovu Česká misie. 15.července 1999 přichází do Chicaga nový český kněz Fr.Dušan Hladík, aby převzal duchovní správu českých krajanů po Fr.Vítovi, který se chystal odejít na odpočinek. Velehrad Česko-Americké kulturní středisko odmítlo dále zastřešovat pastorační činnost českého kněze, který posléze určitou dobu bydlel na americké faře, kde byly též umožněny české misijní aktivity. Fr. Vít se snažil ještě usmířit obě strany, ale byl náhle povolán 19.května 2001 na věčnost. Aby byla právně podložena činnost České misie, byla tato nově konstituována 26.září 2001. Spory o Velehrad a jeho budovu se táhly až do 26.září 2003. Popis těchto někdy až dramatických událostí by jistě vydal na celý román. Budova měla být podle rozhodnutí jedné strany prodána za tržní hodnotu $ 195.000,- mexickému zájemci. Protože však byla ještě před tím obsazena druhou stranou a prodej tak znemožněn, skončila pře u soudu. Ten po několika odročených stáních skončil dohodou sporných stran o prodeji budovy České misii za relativně výhodnou cenu. Realizace prodeje se však táhla ještě celý rok a kupní smlouva byla nakonec uzavřena 20.září 2004. Česká misie Velehradu zaplatila $ 63.842,-

Rekonstrukce misijního domu byla zahájena ihned po nabytí vlastnických práv Českou misií. Budova byla po 74 letech své existence ve značně zchátralém stavu. Bylo rozhodnuto o její generální opravě, která trvala tři roky. Dnes je misijní dům uspořádán tak, že má rozšířenou kapli se základní kapacitou 50 míst, vedle kaple je stejně velká společenská místnost. V témže poschodí je ještě malá jídelna a kuchyně a kancelář. V suterénu jsou dvě klubovní místnosti pro 60 a 20 lidí, sociální zařízení, kuchyně a prádelna, strojovna a malá dílna. V horních dvou patrech je šest prostorných pokojů s vlastním sociálním zařízením, které slouží pro ubytování kněze a hostů. K domu přísluší ještě garáž pro dvě auta, malý dvorek a zahrádka, kde přes léto pěstujeme zeleninu a k rekreaci slouží sezónní bazén. V domě je prakticky všechno nové – elektroinstalace, vodoinstalace, topení a chlazení, nové obložení stěn a stropů s výborným zateplením, nové podlahy, nová okna a taktéž veškeré nové vnitřní vybavení. Hodnota oprav činí asi $ 350.000,- nepočítaje tisíce brigádnických hodin odpracovaných zdarma. Všem, kdo se o toto dílo jakkoli zasloužili patří velký dík a upřímné Pán Bůh zaplať.

S požehnáním chicagské arcidiecéze

Český kněz, který slouží našim krajanům žijícím v oblasti Chicaga je pro tuto misijní službu vyslán Českou biskupskou konferencí. Náš misionář Fr. Dušan Hladík pochází z brněnské diecéze a byl sem poslán brněnským biskupem Mons.Th.Lic Vojtěchem Cikrle. Tak jako ostatní zahraniční misionáři je podřízen biskupu Mons. ThDr. Petru Esterkovi, který sílí v Los Angeles v Californii. Fr. Hladík dostává církevní jurisdikci od chicagského arcibiskupa a je veden jako externí kněz u farnosti Panny Marie svatohorské v Ciceru. Od svého příchodu do Chicaga, Fr. Hladík udržuje velmi dobré vztahy s místní farností a jejím farářem Fr. Lawrence Collinsem. S arcidiecézí udržuje stálý styk Česká misie začleněním do Evropského Výboru, kde se zástupci misie účastní pravidelných setkání a podávají hlášení o činnosti misie. Česká misie se také již dvakrát aktivně zúčastnila Mezinárodního festivalu víry, který každé dva roky pořádá zdejší arcidiecéze.

O činnost naší misie projevil osobní zájem i zdejší arcibiskup Francis kardinál George, O.M.I., PhD., S.T.D., který již dvakrát navštívil náš misijní dům. Poprvé před jeho opravou o Velikonocích 10.dubna 2004 a podruhé1.dubna 2006 po skončení hlavní fáze oprav, když jej na návštěvu pozvali krojovaní účastníci Mezinárodního festivalu víry, kde pan kardinál obdivoval naše krásné národní kroje.

Před znovu posvěcením kaple Českých patronů a misijního domu požádal Fr.Hladík spolu s Misijní radou pana kardinála George o souhlas k tomu, aby svěcení provedl český biskup Mons. ThDr. Petr Esterka a také, aby bylo dovoleno v obnovené kapli udělovat svátosti, zvláště pokud v kostele Panny Marie nejsou volné termíny. Počátkem září tohoto roku na pokyn pana kardinála navštívil českou misii Mons. Thomas Paprocki, pomocný chicagský biskup a biskupský vikář VI. Vikarátu, kam naše misie teritoriálně patří a spolu s diecézním vikářem pro církevní právo Rev.Patrickem Laggesem, J.C.D. vykonali v České misii hloubkovou vizitaci. Kontrolovali jednak právní náležitosti misie – její registraci u státu Illinois, status tax exempt, daňové záležitosti, finanční, sociální a zdravotní zajištění českého kněze a pojištění budovy i zodpovědnosti za návštěvníky. Taktéž byl kontrolován stav účetnictví a misijní administrativy a archivace dokladů. Vše bylo shledáno v bezvadném pořádku. Dále se vizitátoři zajímali o život misie o české bohoslužby, katecheze, školu a udělování svátostí. Byl jim poskytnut písemný přehled této činnosti za uplynulých pět let a přítomný farář zdejší farnosti Fr.Collins potvrdil, že misie řádně zaznamenává ve farních matrikách všechny křty a svatby a odvádí farnosti stanovené poplatky za pronájem kostela i administrativu. Bylo konstatováno, že po stránce civilního práva má misie vše v naprostém pořádku a taktéž úkony práva církevního probíhají podle předpisů. Vizitátoři však doporučili těsnější začlenění České misie do svazku arcidiecéze. Následně pak biskup Mons.Paprocki zaslal Fr. Hladíkovi list ve kterém uděluje souhlas Mons. ThDr. Petru Esterkovi k posvěcení kaple Českých patronů, nového oltáře a svatostánku, jakož i misijního domu, dále tímto listem dal souhlas k udělování svátostí – křtů a svátosti manželství v této kapli při zachování toho, že záznamy budou nadále prováděny v matrikách farnosti Panny Marie Svatohorské. Nakonec bylo navrženo, aby se Česká misie formou Sdružení křesťanů (Association of the Christian Faitfull) podle Kánonu 298 a následujících Kodexu kanonického práva stala součástí chicagské arcidiecéze. Následně se potom konala schůzka biskupa Paprockého a biskupa Esterky, kde Dr. Lagges předložil dokumenty k ustanovení zmíněné asociace. Otec biskup Petr Esterka převzal dokumenty k prostudování a po projednání v Misijní radě se bude pokračovat dál. Prakticky se začleněním České mise do arcidiecéze Chicago nic nezmění na její nezávislosti. Budeme lépe informováni o dění v arcidiecézi a budeme též vyzváni ke sbírkám (second collection) pro dobročinné účely, jak je v arcidiecézi obvyklé.

Jiří Čunek, místopředseda vlády jako čestný host naší slavnosti

Koncem dubna 2007 jsme zaslali panu Jiřímu Čunkovi, místopředsedovi vlády České republiky, ministrovi pro místní rozvoj, senátorovi a předsedovi lidové strany dopis, z něhož vyjímáme:

„Vážený pane Čunku, přijměte upřímný pozdrav od nás Čecho-Američanů z České misie v Chicagu. Jelikož se stále zajímáme o dění v naší „staré vlasti", jak na poli politickém a ekonomickém, tak v oblasti náboženské i kulturní, jsme dobře informováni i o Vaší činnosti, především o Vašem zvolení do čela KDU-ČSL, z čehož máme upřímnou radost. Stejně tak s potěšením sledujeme Vaši práci senátora a přivítali jsme Vámi nedávno přednesené Stanovisko KDU-ČSL: Jak konečně napravit některé majetkové křivdy způsobené komunistickým režimem církvím a náboženským společnostem. Jsme též velice rádi, že jste přijal vysoké vládní funkce jako místopředseda vlády a ministr pro místní rozvoj a máme tak ve vládě vynikajícího věřícího politika vysokých mravních kvalit. Jsme velice rozhořčeni všemi nechutnými útoky ze strany Vašich protivníků, které jsou neustále proti Vám vedeny a vyjadřujeme Vám touto cestou plnou podporu. K Vaší náročné práci Vám přejeme mnoho úspěchů a Božího požehnání a modlíme se za Vás, abyste měl hodně síly. I my zde v zahraničí jako křesťanští demokraté jsme celé léta usilovali o osvobození naší drahé vlasti z komunistického jha, a tak máte naše hluboké sympatie.

V průběhu uplynulých let od roku 1989 navštívilo naše krajanské společenství mnoho křesťanských politiků. Z úplných počátků si vážíme zvláště návštěvy Josefa Bartončíka a Richarda Sachera, posléze Vašeho předchůdce ve vedení strany nezapomenutelného Josefa Luxe, dále poslance Jiřího Karase a nakonec i bývalého ministra zahraničních věcí Cyrila Svobody, který navštívil naši misi při otevírání generálního konzulátu v Chicagu v minulém roce.

Rádi bychom také Vás touto cestou pozvali k návštěvě USA a speciálně Chicaga. Nejvhodnější by bylo uskutečnit tuto návštěvu při příležitosti naší oslavy svátku sv. Václava, kdy se zde koná po celé Americe dobře známý „Moravský den" – letos se uskuteční 22. a 23.září – kde bývá bohatý folklorní program s více než sto krojovanými účinkujícími od dětí, přes mládež až po dospělé. V tomto termínu také plánujeme slavnostní posvěcení kaple našeho misijního domu, které vykoná náš krajanský biskup Petr Esterka , který sídlí v Kalifornii. Víme, že jako politik i státník máte velmi nabitý program a plánujete svoje akce mnoho měsíců dopředu, kdyby Vám přece jen vyšel čas uvolnit se na tento veekend, byli bychom tím velice potěšeni a poctěni...."

Pan vicepremiér Jiří Čunek naše pozvání přijal a v sobotu 22.září se krátce před začátkem svěcení naší kaple v doprovodu generálního konzula ČR v Chicagu pana Marka Skolila a Mgr. Martina Horálka, tiskového mluvčího KDU- ČSL objevil v České misii, kde se zúčastnil celé slavnosti a kde byl též ubytován.

Slavnost, která se neprožívá tak často

Úderem třetí hodiny památného 22.září 2007 se kaplí zcela zaplněnou bezmála dvěma stovkami věřících rozezněla majestátní latinská antifona Ecce sacerdos magnus, kterou chrámová schola i věřící vítali biskupa Mons. Petra Esterku s průvodem kněží ke slavnostnímu svěcení kaple Českých patronů a misijního domu. V úvodu Fr. Hladík přivítal Otce biskupa i další hosty z církevních kruhů Rev. Patricka R. Laggese, J.C.D. vikáře pro právní záležitosti arcidiecéze Chicago, Rev. Casimira Garbacze, SVD, ředitele Evropské sekce Arcidiecéze Chicago a Rev. Odila Crkvu, OSB, českého kněze z opatství sv. Prokopa v Lisle, jakož i další vážené hosty místopředsedu vlády České republiky pana Jiřího Čunka, generálního konzula České republiky v Chicagu pana Marka Skolila a Mgr. Martina Horálka, tiskového mluvčího KDU-ČSL.

Obřad začal žehnáním vody, kterou pro tuto vzácnou příležitost přivezli naši poutníci ze Svaté země z řeky Jordánu, kde byl pokřtěn sám Pán Ježíš. Touto vodou byl za zpěvu antifony - Viděl jsem pramen vody, který vyvěral z chrámu na pravé straně, aleluja. A všichni, k nimž voda dosáhla, byli uzdraveni a volali: Aleluja, aleluja. – pokropen přítomný lid i nový oltář. Poté Otec biskup požehnal celý misijní dům a zpěvem Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh jsme vyprošovali obyvatelům i návštěvníkům tohoto domu Boží pokoj a požehnání. Vstupní obřad byl dovršen požehnáním obnovených varhan, které v plénu rozehrál Michal Pleska slavnostní Trumpet Tune in D Major od Henryho Purcella a shromáždění zazpívalo chvalozpěv Sláva na výsostech Bohu. Naše varhany jsou prakticky již historickým nástrojem asi 80 let starým a byly zcela restaurovány. Mají pět píšťalových řad s celkovým počtem 401 píšťal, které jsou uspořádány do 27 zvukových rejstříků ve dvou manuálech s pedálem. K varhanám je možné připojit ještě třetí pohyblivý manuál.

V Bohoslužbě slova jsme naslouchali čtení ze Skutků apoštolů o Sesláni Ducha svatého o letnicích, z listu Efesanům jsme slyšeli o tom, že všichni věřící jsou Božím chrámem a z Matoušova evangelia zazněla zpráva o světovém poslání apoštolů a ustanovení svátosti křtu. Otec biskup se pak v homilii obrátil zvláště na katechumena a biřmovance, kterým zdůraznil úkoly pravého křesťana v uskutečňování plodů Ducha svatého, kterými jsou láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost a zdrženlivost.

Po promluvě zazpívala schola za doprovodu varhan, u kterých mezi tím zasedla další varhanice Eliška Smetanová litanie k našim českým ochráncům a po nich Otec biskup požehnal obrazy svatých Cyrila a Metoděje, Ludmily, Václava, Vojtěcha a Prokopa, Zdislavy, Anežky, Hedviky, Norberta, Jana Nepomuckého a Jana Neumanna, které jsou zavěšené na stěnách kaple. V pamětní knížce vydané u příležitosti této slavnosti jsou barevné reprodukce těchto obrazů, které namalovala Alena Pokorná a Zdeněk Nerada včetně krátkých životopisů těchto světců.

Potom následoval křest a biřmování. Z vody a z Ducha svatého byl znovuzrozenJosef Jan Nepomuk Svatoň a spolu s ním přijali pečeť daru Ducha svatého biřmovanci Ester Anežka Kaločajová, Stanislav Jan Evangelista Horáček a Erica Magdalena Mátéffi. Před biřmováním zapívala skupina mladých s kytarami Prosbu k Duchu svatému: Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli...

Vrcholem a nejdojemnější částí slavnosti byla konsekrace oltáře. Do oltáře bylo vloženo deset relikvií - ostatky sv. Kříže, sv. Pia X., papeže, sv. Marie Goretti, panny a mučednice, sv. Benedikta, opata a patrona Evropy, sv. Scholastiky, panny a řeholnice, sv. Gertrudy,

Ať se vznáší naše modlitba k tobě, Pane, jako kadidlo, a jako se tento dům naplňuje příjemnou vůní, tak ať tvá církev vydává vůni Kristovu.

panny a řeholnice, sv. Františky Římské, vdovy a řeholnice, blah. Anny Marie Taigiové, (+1837) italské mystičky, matky početné rodiny, sv. Markéty Marie Alacoque, panny a řeholnice a sv. Jana Nepomuka Neumanna, biskupa. Podle starého římského zvyku se do oltáře vkládají ostatky mučedníků, aby se tak znázornilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista.

Otec biskup pak pronesl konsekrační modlitbu, ve které byl oltář požehnán a navždy zasvěcen Bohu a pomazal kamennou oltářní menzu uprostřed a na čtyřech rozích posvátným křižmem. Tímto pomazáním křižmem – posvátným olejem, který je smíšenina olivového oleje a balzámu, a který světí biskup na Zelený čtvrtek a používá se při křtu, biřmování a kněžském a biskupském svěcení - se oltář stává znamením Krista, který je a také se nazývá "Pomazaným" - vždyť ho Otec pomazal Duchem Svatým a ustanovil ho za nejvyššího kněze, aby na oltáři svého těla přinesl svůj život jako oběť za spásu všech. Při mazání oltáře Sourozenci Slívovi zahráli skladbu mladého pražského hudebního skladatele Petra Chaloupského (*1964) „Verbum caro factum est."

V další části konsekrace oltáře Otec biskup zapálil na oltáři kadidlo. Do misek rozmístěných na rozích oltáře a v jeho středu, jakož i do kaditelnice vložil kadidlo jehož dým a vůně naplnila celý prostor kaple. Tím mělo být naznačeno, že Kristova oběť, která se na oltáři tajemně a bez přestání zpřítomňuje, vystupuje k Bohu jako příjemná vůně. Zároveň to znázorňuje, že modlitby věřících, kterými Boha odprošují a jemu děkují, vystupují až k Božímu trůnu. Potom byl okouřen i Boží lid, který je živým chrámem a v něm se každý věřící stává duchovním oltářem. Při okuřování Sourozenci Slívovi přednesli smyčcový kvartet Giovanni Palestriniho „Adoramus te". Nakonec byl oltář pokryt plátny a byly na něj postaveny svíce, aby se tak naznačilo, oltář je místem eucharistické oběti a Pánovým stolem, u kterého Boží lid slaví památku Kristovy smrti a zmrtvýchvstání a přijímá Pánovu večeři, stolem, kde se radostně scházejí všichni věřící, aby se posilnili Božským pokrmem, Tělem a Krví obětovaného Krista. Při zdobení oltáře opět zazněl smyčcový kvartet Guiseppe Pitoniho „Cantate Domino"

Potom Otec biskup zapálil svíce na oltáři a za zpěvu žalmu Pán je mé světlo a má spása byly přineseny na oltář obětní dary a spolu s nimi nové liturgické nádoby – kalich, paténa, ciborium a monstrance, které před začátkem bohoslužby oběti Otec biskup posvětil. A potom se již za zpěvu cyrilometodějské písně Ejhle oltář

Hospodinův září, který doprovodil na varhany náš další varhaník Roger Dvořák, začala na nově posvěceném oltáři slavit první eucharistická oběť, která celou konsekraci zpečetila.

Po svatém přijímání, kdy eucharistie zůstala položena na oltáři, skupina mladých s kytarami zazpívala dojemnou píseň: Tobě patří chvála a Otec biskup potom požehnal nový svatostánek, do něhož byla Nejsvětější svátost uložena. Na znamení stálé přítomnost živého Ježíše Krista mezi námi bylo nad svatostánkem rozsvíceno věčné světlo.

Po závěrečné modlitbě Fr. Dušan Hladík poděkoval hostům a všem věřícím, kteří se zúčastnili této slavnosti a také poděkoval všem, kde se jakýmkoli způsobem zasloužili o získání tohoto domu pro Českou misii, kdo jakkoli spolupracovali na obnově misijního domu a kdo přispěli svými finančními dary. Poté se ujal slova tajemník České misie Karel Chrobák a jménem obce věřících poděkoval Otci Dušanovi za jeho obětavou práci, což celé shromáždění potvrdilo bouřlivým potleskem ve stoje.

Nakonec se ujal slova ještě Otec biskup Mons. Petr Esterka, který u příležitosti významných životních jubileí vyznamenal za celoživotní práci pro církev, vlast a národ zasloužilé členy České misie Adélku Vackovou, Cyrila Příkazského a Karla Chrobáka, kterým papež Benedikt XVI. přímo z Říma zaslal zvláštní apoštolské požehnání. To bude jistě ve zlatých rámech na předním místě zdobit jejich domovy.

Závěr slavnosti patřil opět Pánu Bohu. Chvalozpěvem Te Deum – Bože chválíme tebe jsme našemu Pánu vyjádřili díky za všechny udělené dary a poprosili o jeho milost pro čas budoucí a Otec biskup všem Nejsvětější svátostí požehnal.

Úplnou tečkou za posvěcením kaple byl malý koncert na nové varhany. Nejprve Roger Dvořák zahrál skladbu Johanna Acelvela - Was Gott tut ist immer gut. Potom Otec Odilo Crkva OSB přednesl varhanní Biblickou báseň d-moll od Jaromíra Weinbergera, dále doprovodil Marii Sivak, která zazpívala Biblickou píseň Antonína Dvořáka - Bože, Bože píseň novou a nakonec Otec Odilo zahrál Fugu c-moll od Františka Xavera Brixího.

Následovala radostná zábava a beseda s hosty

Po skončení téměř tříhodinové liturgie byla pro všechny účastníky připravena velkolepá hostina v klubu misijního domu. Stoly se prohýbaly po tíhou dobrého jídla a vynikajících zákusků, které připravily naše obětavé ženy. Víno teklo plným proudem, neboť bývá zvykem, že při svěcení varhan dostane varhanář od faráře tolik vína, kolik se vejde do největší pišťaly. Spočítalo se to na celých 56 litrů. A protože varhanářem byl sám pan farář, který tak obdaroval sám sebe, který ovšem jak známo nepije, rozdal všechno víno přítomným hostům.

Po večeři následovala beseda s naším vzácným hostem vicepremiérem vlády ČR panem Jiřím Čunkem. Od prvního okamžiku, kdy překročil práh misijního domu na všechny zapůsobil sympatickým dojmem. Celou bohoslužbu prožíval s vnitřní usebraností a hlubokou vírou. Zpaměti zpíval se scholou a kytarami všechny písně. Byl plný křesťanského nadšení. Jsme rádi, že přišel mezi nás a jsme rádi, že se zde cítil jako doma, jak sám poznamenal, že si myslel, že jede do daleké ciziny a zatím mu to připadá, jako by byl někde v Čechách nebo na Moravě. Doufáme, že návštěva u krajanů v Americe bude pro tohoto mladého křesťanského politika povzbuzením v boji s mocnostmi temnot, které se u nás stále snaží ubíjet pravdu a dobro. Po vykonstruovaných obviněních, křivých nařčeních a pomluvách, za které se dosud nikdo panu Čunkovi neomluvil, když žádná vina prokázána nebyla, působil velmi výmluvně okamžik, kdy při naší slavnostní mši právě při zpěvu Gloria pronikly paprsky zapadajícího slunce barevným sklem rozety nad oltářem a přímo ozářily jeho tvář – kéž ho Boží milost provází a podpořen přímluvou našich českých ochránců dobře pracuje pro blaho země i národa.

Při besedě pan Čunek poděkoval za milé přijetí v Chicagu a krátce pohovořil o své práci a politické činnosti. Potom odpovídal na dotazy přítomných ohledně řešení Romské otázky, ohledně státního rozpočtu a státní zadluženosti, ohledně své práce ministra pro místní rozvoj a v neposlední řadě ohledně činnosti lidové strany. Všechny posluchače překvapil svými jasnými a výstižnými odpověďmi a ne jako mnozí politici, kteří řeknou mnoho slov, ale o ničem. Jiří Čunek se nevyhýbal ani nepříjemným osobním otázkám a na vše odpověděl podle pravdy a svého nejlepšího vědomí a svědomí. Tak si osobním vystoupením upevnil vysoký kredit, který v naší krajanské veřejnosti zde v Americe má. Všichni litovali, že čas tak rychle uběhl a když pan vicepremiér odjel na večerní prohlídku Chicaga, tak mnozí mužové, ještě dlouho o jeho slovech debatovali a i ti největší kritici, hovořili pochvalně a s uznáním.

Druhý den jsme se s Jiřím Čunkem setkali ještě jednou na oslavě Moravského dne, kde se připojil k senátní delegaci vedené Josefem Zoserem, předsedou výboru pro zahraniční věci Senátu České republiky. Spolu s dalšími senátory se zúčastnili slavnostní mše svaté ke cti sv. Václava, kterou celebroval biskup Mons. Petr Esterka a odpoledne též bohatého folklorního programu. Bohužel hned po něm musel pan Čunek odcestovat do New Yorku a ostatní senátoři do Kanady. Naše krajany však velmi těší zvýšený zájem státních zástupců o Chicago, který se rozvíjí díky výborné práci zdejšího generálního konzulátu.

Pro nedostatek místa budeme pokračovat příště s galerií fotografií a poděkováním dobrodincům a spolupracovníkům

Beseda s vicepremiérem Jiřím Čunkem v klubovně domu České misie

Nejkrásnější blahopřání našim jubilantům

K narozeninám, které slaví 16.října

Adélka Vacková

mnoho Božího požehnání, dobrého zdraví a štěstí
do mnoha dalších let z celého srdce přejí
Roger Dvořák, bratranec
Rosalie Bobalová, přítelkyně

Připojujeme se k blahopřání milé paní Vackové, která se stále hlásí k českým krajanům a je hrdá na svůj český původ. Chceme jí touto cestou poděkovat za její celoživotní práci pro církev, kde především učila dlouhá léta v katolických školách, a dále za její obětavou práci v mnoha krajanských katolických organizacích – v Národním Svazu Českých Katolíků, ve Velehradu, v klubu Domov a v České misii. Vždy byla a dodnes je aktivní organizátorkou kulturních akcí, zábav, pikniků, dobročinných akcí i mnoha dalších podniků. Dlouhá léta, až do současnosti, reprezentuje Českou misii v Evropském Výboru při arcidiecézi Chicago.

Kéž Vám Bůh do dalších let žehná a Panna Maria Vás ochraňuje.
To Vám v modlitbě vyprošují
Fr. Dušan Hladík a celá Česká misie v Chicagu

17.října 2007 se dožívá kulatého jubilea

80 let Karel Chrobák

Milý Karle, při příležitosti Vašeho vzácného životního jubilea Vám chceme vyslovit opravdové uznání za obětavou a nezištnou službu církvi, vlasti a české katolické komunitě v Chicagu. Především děkujeme za přisluhování u oltáře a předčítání Božího slova při našich krajanských bohoslužbách, za organizování mariánských večeřadel, bratrstva Živého růžence, duchovních cvičení, poutí a mnoha dalších náboženských akcí. Dále Vám děkujeme za pomoc při záchraně Misijního domu pro českou komunitu, za pomoc při jeho obnově, jakož i za neúnavnou práci tajemníka České misie. Také děkujeme za vyučování českého jazyka, dějepisu a vlastivědy v sobotní škole kardinála Berana a za práci stálého redaktora a pečlivého korektora Hlasů národa. Konečně děkujeme za aktivní pomoc při organizování kulturních akcí, mikulášských besídek a dalších zábavných podniků a dlouholetou činnost v Jednotě Orla v Chicagu a všechnu ostatní práci v dalších českých organizacích i za vytváření a prohlubování pěkných vztahů s věřícími bratrského národa slovenského. Ať Vám to vše Pán Bůh mnohonásobně odmění.

Kéž Vám Hospodin žehná, po všechny dny Vašeho života.
Ukládáme Vás do svých srdcí a do svých modliteb
Fr. Dušan Hladík, bratři a sestry z chicagské Jednoty Orla
a všichni přátelé z České misie v Chicagu

22.října 2007 oslaví své životní jubileum

90 let Cyril Příkazský

dlouholetý starosta Jednoty Orla v Chicagu
„Vzhůru Orle slovanský, vzhůru, vzhůru let'…"
hojnost Božího požehnání, pevné zdraví
a všechno nejlepší do dalších let Ti ze srdce přejí
Orlové a Orlice z Chicaga.

Při příležitosti 90. narozenin si Cyril Příkazský zaslouží zvláštní uznání a ohodnocení za jeho celoživotní práci pro českou krajanskou komunitu, jak na poli církevním, tak vlasteneckém a kulturním. Zvláště významná je dodnes jeho práce funkcionáře a starosty Orla, patří mu dík i za činnost v mnoha dalších katolických organizacích – v Národním Svazu Českých Katolíků, v klubu „Domov", kde organizoval společenské zábavy, pikniky a především česká divadla, která režíroval. Jeho krásný hlas dodnes svědčí o tom, že byl výborným zpěvákem v mužském sboru „Lyra" a též i v českém chrámovém sboru. Děkujeme mu za účinnou pomoc při organizování České misie a při obnově Misijního domu. Svým příkladným křesťanským životem se stává vzorem celému našemu krajanskému společenství, tak jako kdysi starozákonní patriarchové vedli lid Boží.

K Vašemu jubileu Vám srdečně blahopřejeme a provoláváme:
„Sto ljat, sto ljat - něch žije, žije nám, ..."
Fr. Hladík a všichni přátelé

Česká republika pod zorným úhlem 20.století (5)

Vývoj českých politických stran na území rakouské říše se udál ponejvíce na přelomu 19. a 20. století. Smutné okolnosti předcházely té době propuštěním předního národního buditele, Karla Havlíčka Borovského, z vězeni v Brixenu s následujícim jeho úmrtim. Byl poslán do vyhnanství v Tyrolsku bez soudu a z despotické zvůle policejního režimu. Jeho pohřeb (1856) se stal první veřejnou demonstrací a jeho rakev byla symbolicky pokryta - smutečním věncem z trni.

Tehdy již probíhalo omezené vyučování češtiny, soustavné potlačovaní českého života a vědecké instituce byly postaveny pod policejní dozor. Začátek nového absolutismu byl odezvou za pohnuté události 48. let. František Palacký musel rezignovat z Českého národního výboru a vzdát se aktivního politického života pod hrozbou policejního stíhání. Způsobilo to velkou a bolestivou ránu pro českou veřejnou činnost v době, kdy Palacký byl vůdcem Staročechů za pomoci F.L.Riegra (svého zetě) kteří zastávali liberální politiku konzervativců po způsobu šlechty. Doufali v dosažení ústupků od úřadů pro české hnutí. První číslo Národních listů vyšlo 1.1.1861, ve kterém Rieger uveřejnil český národní program, spočívající v rozšířeni občanských práv, udělení národní rovnoprávnosti a zřízení toužené samosprávy. Říšská rada vzala na vědomí uveřejněné podání a zčásti jemu vyhověla, ale sebeurčení Čechů chladně odmítla. S úmyslem nalézt podporu pro české hnutí v zahraničí, Palacký, Rieger a Julius Grégr odjeli do Moskvy na národopisnou výstavu (1867) kde byli přijati carem.

S pomalou a váhavou politikou Národní strany (Staročechů) nesouhlasila mladá generace, která jim vytýkala neúčinnost takového postupu, se kterým se nic nedosáhne. Netrpěliví opoziční politici založili vlastní stranu Mladočechů (1874) jako protiklad starší garde. S redaktorem Národních listů, J. Gregrem, přešly i noviny k nové straně (zvané též pokroková), jež zpočátku rychle rostla, ale přesto se nemohla vyrovnat sociálním demokratům, kteří měli velký příliv nových členů z řad dělnických. Různosti názorů mezi Staro- a Mlado-čechy charakterizovaly generační rozdíly, ale uklidnily se pod vlivem Palackého prohlášení, „Idea státu rakouského" (1865) kde autor poprvé veřejné dával přednost pro Rakousko federalizované na základě autonomních národních celků. Pisatel současně zdůrazňuje oddělení rakouské politiky od německé, která překáží vnitřnímu vývoji místním etnickým skupinám. Hlavní důvody byly uvedeny historickými událostmi a ekonomickými úspěchy mnohých nesourodých jednotlivých menšin, které byly uměle stmeleny pod rouškou germanizace, aniž by jim to viditelně prospívalo. Na rozdíl od známějších konzervativních vůdců starších politiků, představitelé Mladočechů byli první, kteří vstoupili do zemského sněmu, aby inspirovali poslance obou stran ke vstupu do říšské rady (1879).

Česká politika se uvedla v Říšské radě ve znamení memoranda státoprávního ohrazeni s důrazným neopuštěním předcházejících státoprávních požadavků. Vůdce konzervativní vlády, hrabě Eduard Taaffa, který přál Čechům, souhlasil s nimi a podporoval je svým utajeným nesouhlasem k mocenskému dualismu dávající přednost rakousko-uherskému dvojstátí na úkor druhých.

Aktivní česká politika se slibně rozvíjela. Podle nového jazykového nařízení (1880) správní úřady a soudy v obou českých zemích měly být projednávány v řeči podání (české podání v češtině, německé v němčině) ale vnitřní dorozumívací jazyk a korespondence úřadů mezi sebou, byly stále německy. Ještě významnější bylo rozdělení pražské university (1882) na německou a českou. Hrabě Taaffa vyzval Staročechy (1890) a německé liberály k jednání o národnostní smír (na základě punktací), které Staročeši vítali jako úspěch, zatímco Němci a po nich i Mladočeši je rozhodně odmítali. Rieger se snažil zachránit „tonoucí lod", ale hromadný přestup jeho členů ke straně mladých znamenal úpadek starých politických osobností. Současně byl soumrakem Riegrovy dlouholeté služby národu, ale převeliká účast soukmenovců na jeho pohřbu (1903) mu byla vnějším - i když opožděným uznáním vděčného národa. Tím končilo 19. století, jak prohlásila Eliška Krásnohorská.

Účast širších vrstev občanů v tehdejší politice byla znatelně omezena. Šlechta a majetní jednotlivci disponovali volnějším časem a mezitim běžní občané bývali zatěžkáni existenčními záležitostmi, feudálními závazky a daňovými břemeny, které ztěžovaly jejich úděl. Díky školským reformám vzdělání se sířilo rychleji mezi lidmi, veřejné komunikace se zlepšovaly, avšak zejména rozšíření volebního práva následkem snížení daňové hranice Eduardem Taaffe (1882) probudilo větší zájem o veřejné záležitosti. Studenti mající více volného času se zúčastňovali dobových událostí s mladistvou zvědavostí, obzvláště v politice. Zpočátku je zajímala strana Mladočechů, ale nacházeli její agendu vyhraněnou a omezující. Necítili se „v příznivém prostředí" ani v Sociální demokracii pro svou radikálnost a pokrokovější myšlení. Zkoušeli též socialistické hnutí, které však bylo silně vyhraněno proletariátní třídou. Pro přednostní studentské nacionalistické zaměření, mladou generaci nejlépe uspokojovala. Národně sociální strana založená v 90. letech Václavem Klofáčem, dřívějším redaktorem Národních novin. Ideologické a novodobé směry vyplnily mezeru veřejných zájmů mezi mesiánskými Mladočechy a dělnickou Sociální demokracii. Agrárníci byli další novou stranou se soustředěním na zemědělský venkov od začátku, avšak pod vedením vynikajícího politického taktika Antonína Švehly dosáhli mimořádných úspěchů svou ukázněností a dobře zorganizovanou stranou, která postupně se stala zájmovou organizací mnohých se zaměřením na všechny vrstvy pracujícího lidu.

Alois Rašín byl jeden ze známějších politiků vystavený pokrokovému myšlení studentů u Mladočechů, právě tak jako František Soukup u Sociálních demokratů. Křesťansko-sociální strana využila politické ovzduší sjednocováním různých katolických organizací (tovaryšů, pomocných sil, náboženský-vzdělávací kroužky,...) předtím jen volně se scházející. Inspirovala je nová encyklika papeže Lva XIII. „Rerum novarum" (1891) která měla být oporou a nábožensko-intelektuální silou proti rostoucímu marxistickému materialismu, upoutávající dělnické řady svou třídní politikou nadřaděnosti ke škodě jiných, jakož i přehnaným hodnocením hmoty tvořící základ vesmíru.

Josef Pavelčik

MLADÝM

Jak si žijeme?...

Kdyby se celá populace planety smrskla na vesnici o stu obyvatelích, ve které by však zůstal poměr všech lidských odlišností - jak by potom tahle maličkatá, různorodá vesnička vypadala? Tak to přesně bylo předmětem pátrání Philips M. Bartery, lékaře z nemocnice u Stanfordské University. Tady jsou výsledky jeho výzkumu:

Ve vesnici by žilo:

55 Asiatů, 21 Evropanů, 16 obyvatel ze Západní polokoule, 8 Afričanů
52 žen, 48 mužů
70 „barevných", 30 bělochů
70 jiného vyznání, 30 křesťanů
89 heterosexuálů, 11 homosexuálů
6 lidí by vlastnilo veškerý světový majetek
6 by bylo z USA
80 by žilo v domě, který by neodpovídal standardu
70 by neumělo číst
50 by trpělo podvýživou
1 by byl na prahu smrti
1 by byla těhotná
1 by měl vysokoškolské vzdělání
1 by vlastnil počítač

Následující je pouze anonymní interpretace výše uvedených faktů.
Přemýšlejte o tom tímto způsobem:

- Žijete-li v pěkném bytě, máte dost jídla a umíte číst, jste členem velmi úzké skupiny.
- Máte-li pěkný byt, jídlo, umíte číst a vlastníte počítač, jste členem elity.
- Pokud se vzbudíte toto ráno a budete více zdraví než nemocní, jste šťastnější než milion lidí, který nepřežije tento týden.
- Pokud jste nikdy nebyl v bitvě, nezažil osamělost uvěznění, utrpení mučení, nebo sevření hladu... jste na tom lépe než 500 milionů lidí tohoto světa.
- Pokud můžete chodit na mše do kostela, aniž byste se museli obávat ponížení, zatčení, mučení nebo smrti, jste šťastnější než miliarda lidi kteří nemají to štěstí.
- Pokud máte jídlo v lednici, oblečení na sobě, střechu nad hlavou a kde spát..., jste bohatší než 75 % lidí na této planetě.
- Máte-li peníze v bance, ve své peněžence a střádáte si do kasičky - jste mezi 8 % nejbohatších lidí světa.
- Pokud jsou vaši rodiče na živu a svoji, jste velmi vzácný případ.
- Držíte-li svoji hlavu zpříma s úsměvem na tváři a jste skutečně vděční - jste požehnaní, protože většina má tu možnost, ale nedělá to.
- Držíte-li něčí ruku, objímáte-li někoho, nebo se jen dotýkáte jeho ramene, jste požehnaní, protože umíte nabídnout léčivý dotek.
- Pokud můžete číst tuto zprávu, jste požehnaní dvakrát, protože na vás někdo myslel, a co víc, jste ještě požehnanější než více než dvě miliardy lidí, kteří nedokážou číst vůbec.

Prožívejte hezké dny –
spočítejte si svá požehnání
a dejte tuto zprávu dál,
abyste připomněli
všem ostatním
jak jsme požehnaní!

A buďte vděční
a pamatujte na potřebné...

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Z labyrintu světa v ráji srdce

Humanismus v Českých zemích koncem 15. a v 16. století

První záblesky humanismu v českých zemích se dokonce již objevily v době Karlově, kdy za oživených kulturních styků s Itálií pronikla do Čech částečná znalost Petrarkova díla a to převážně jeho latinských studií. Ve druhé polovině 15. století se stal českým, ctitelům antické kultury vzorem Aeneas Sylvius Piccolomini (1405–1464), pozdější papež Pius II., který poznal jako papežský legát Čechy a napsal latinskou kroniku o českých dějinách (Česká historie). Vzory pro humanisty 15.století byli antičtí spisovatelé a to především Cicero, jako nedostižný příklad vytříbeného řečnického slohu, v satiře to byl Horatius a Martialis, v přírodní idylické poezii to byl Vergilius. Latinská tvorba českých humanistů neměla větší ohlas, neboť, její učenecký ráz omezoval působení díla na nejvzdělanější vrstvy obyvatelstva.

Druhou polovinu 15. století a celé století 16. vyplňuje v českých zemích soupeření mezi šlechtou a městy. Spory mezi jednotlivými společenskými vrstvami znásobilo po roku 1526 (po Ludvíku Jagellonském nastoupil na český trůn Ferdinand I. Habsburský) napětí mezi katolickou habsburskou dynastií a nekatolickou šlechtou a nekatolickým měšťanstvem. Spory náboženské zesilovalo od první poloviny 16. století luteránství (nazvané podle německého reformátora Martina Luthera 1483–1546), které našlo mnoho stoupenců mezi někdejšími kališníky.

Ve slovesné tvorbě se řešily naléhavé otázky veřejného života, proto literatura dostávala výraznou ideologickou funkci. Dobové podmínky v našich zemích od poloviny 15. století a po celé 16. století a začátkem 17. století až do doby bělohorské tj. do roku 1620 zaměřovaly literaturu k problematice společenské a náboženské. V literární tvorbě 16. a 17. století najdeme jen málo skutečně tvořivých spisovatelů. Většinou se díla překládají nebo jen upravují cizí předlohy. Příznačným rysem této doby je nápadný úbytek veršované tvorby a velký rozvoj naukové prózy. Próza má především vzdělávací charakter. Pěstují se nejrozmanitější vědní obory, nápadným rysem je zaměření k praktickým potřebám. Uvedená doba nejvýše hodnotí právnictví. (Pavel Kristián z Koldína: Práva městská království Českého a markrabství Moravského) a řečnictví (vzpomeňme Karla staršího ze Žerotína). Zdomácnění knihtisku (za první český tisk se pokládá Kronika trojánská, která byla vytištěna v Plzni kolem roku 1468) vede k nebývalému rozšíření knih, často nákladně vydávaných a bohatě zdobených dřevoryty a k celkovému zvýšení významu literární tvorby v kulturním životě. Mizí typ dvorského a kněžského básníka, literární tvorba se stává záležitostí učenecké pracovny.

Bohatý měšťan v 16. a začátkem 17. století se zcela připodobnil urozenému šlechtici. Má obvykle šlechtický přídomek „z ...“, bohatý měšťan napodobuje feudála i svým životním stylem. Obklopuje se kroužkem humanistických básníků, od nichž přejímá oslavné latinské básně k různým rodinným událostem. Má zájem o praktické poznání světa a rád cestuje (vzpomeňme Oldřicha Prefáta z Vlkanova, Václava Budovce z Budova, Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdružic, Jana Hasištejnského z Lobkovic, Václava Vratislava z Mitrovic atd.). Šlechtic i bohatý měšťan se s oblibou zahloubá do studia herbářů, nebo do studia spisů lékařských či astronomických a astrologických. Šlechtic i bohatý měšťan se věnuje studiu historie, sestavují se rodopisy starých šlechtických rodů a rodin bohatých měšťanů. Sbírají se historická fakta a akta k politickým, či církevním dějinám, oživený smysl historický pak také vede k národopisnému bádání.

Na přelomu 15. a 16. století hlavním představitelem národního humanismu se stal vynikající právnický spisovatel ***Viktorín Kornel ze Všehrd*** (1460-1520), který začínal latinskými verši, ale později úsilí zaměřil k potřebám národní literatury. Svého humanistického vzdělání užíval k prospěchu českého jazyka, jejž kladl na roveň klasické latině a řečtině.

V 16. století ve výraznou kulturní osobnost vyrostl historik, organizátor, učitel a biskup jednoty bratrské ***Jan Blahoslav*** (1523-1571), který na německých univerzitách si osvojil humanistickou vzdělanost. Dokladem Blahoslavovy humanistické učenosti byl jeho překlad Nového zákona v roce 1564. Blahoslav při něm uplatnil zásadu přesného textu a projevil se jako kritický odborník a výborný znalec jazyků. Brzy po Blahoslavově smrti pořídili bratrští teologové překlad celé bible. Překladatelský kolektiv, v němž nechyběli ani znalci řečtiny a hebrejštiny, použil při práci i starších překladů, Nový zákon přejali bratří v upraveném znění Blahoslavově a v letech 1579 - 1594 vydali v Kralicích na Moravě v tajné tiskárně šestidílnou Bibli kralickou.

Strana katolická si vyhlédla za autora kroniky kněze ***Václava Hájka z Libočan*** (zemřel v roce 1553). Ve své Kronice české z roku 1541 Václav Hájek z Libočan popsal dějiny české země od vybájeného praotce Čecha až do korunování Ferdinanda I. Habsburského v roce 1526. Ve své Kronice české se Václav Hájek projevil jako obratný vypravěč, v kro-

nice dodal české minulosti slávy a lesku. Pro jadrnou lidovou řeč i pro poutavost příběhů se stala Hájkova kronika oblíbenou četbou a až do konce 18. století byla hlavním zdrojem poučení o české minulosti.

Reprezentativním zjevem celého předbělohorského období byl univerzitní profesor a později tiskař a nakladatel ***Daniel Adam z Veleslavína*** (1546-1599). Daniel Adam z Veleslavína pěstoval populární dějepisectví, vydal Kalendář historický, v němž ve stručném přehledu zachytil podle výročí světové dějiny. Bohatá byla jeho činnost slovníkářská. Zvláště oceňováno je jeho úsilí vydavatelské a tiskařské. Pro jazykovou vytříbenost knih vydávaných Veleslavínem býval konec 16. století označován jako „doba veleslavínská"; její jazyk se pokládal ze vzor spisovné češtiny.

Bitva na Bílé hoře

Bylo to v neděli dne 8.listopadu 1620, kdy se ne Bílé hoře u Prahy střetla vojska českých stavů s armádou tvořenou císařskými oddíly a jednotkami Katolické ligy. V bitvě, která trvala necelé dvě hodiny, podlehly stavovské síly protivníkovi a tato vojensky nepříliš významná bitva nadlouhlo ovlivnila vývoj v českých zemích. Byla obnovena pozice Habsburků, položeny základy tuhého panovnického absolutismu a zahájena rekatolizace země.

Habsburský vítěz potrestal smrtí přední účastníky odboje, zabavil majetek nekatolické šlechty a měšťanstva a postižené odpůrce vypověděl ze země. Postupně docházelo ke zbídačení země sužované válkou, němčina vytlačovala češtinu z úřadů i ze společenského života, mnohé zámky v českých zemích se stély sídlem cizí šlechty.

Za nejnepříznivějších podmínek, bez hmotných prostředků a v zoufalství nad odloučením od vlasti vznikla v emigraci díle naplněná ušlechtilými myšlenkami a hlubokou láskou k vlasti a k nešťastnému národu.

Nad úroveň soudobého českého písemnictví vynikl největší spisovatel pobělohorské emigrace, poslední biskup jednoty bratrské, Jan Amos Komenský (latinsky Comenius).

Jan Amos Komenský - učitel národů

Narodil se v roce 1592 za vlády císaře Rudolfa II. Habsburského v Nivnici u Uherského Brodu. Jeho otec pocházel z Nedaleké Komni, Od svých 12 let byl sirotkem, útočiště nalezl u své tety ve Strážnici, Studoval na bratrské škole v Přerově (1608–1611), poté v Heidelbergu a Herbornu. Roku 1616 se stal knězem, od roku 1618 řídil bratrský sbor ve Fulneku. Po porážce stavovského povstání se skrýval na panství svých šlechtických příznivců. V této době jej postihla i osobní tragedie, zemřela mu žena a dvě děti. Pod vlivem těchto událostí Komenský roku 1623 napsal alegorickou práci „Labyrint světa a ráj srdce", která je řazena k nejvýznamnějším prozaickým dílům české literatury 17. století. V uvedeném díle Komenský podrobil ostré kritice zlořády tehdejšího světa. Jedinou možnost útěchy viděl v uzavření do vlastního srdce.

Roku 1628 odešel Komenský natrvalo do ciziny a usadil se v polském Lešně. Pobyt několikrát přerušil, žil v Anglii (1641-1642) ve Švédsku a švédy obsazeném Elblagu u Gdaňska (1642–1648), pak žil v Sárospataku v Uhrách (1650–1654). V Lešně byl rektorem bratrského gymnázia, působil jako sekretář a archivář jednoty bratrské a roku 1648 zde byl zvolen posledním biskupem. Lešno opustil až po velkém požáru v roce 1656, při němž shořela jeho knihovna a rukopisy, zkáze podlehl i nedokončený velký slovník jazyka českého Linguae Bohemicae Thesaurus - Poklad jazyka českého. Z Polska odešel Komenský do Nizozemí a žil v Amsterodamu.

Návrh jednotné školské soustavy obsahovala Komenského česká Didaktika z roku 1632, později přepracovaná a vydaná latinsky jako Didactica magna, v níž byly formulovány moderní pedagogické zásady. Ty uplatňoval ve svých učebnicích, v níž dosáhly evropského

Jan Amos Komenský

věhlasu především Janua linguarum reserata - Brána jazyků otevřená a Orbis pictus - Svět v obrazech. Komenského Brána jazyků otevřená z roku 1631 a učebnice latiny Svět v obrazech z roku 1658 patřily ve své době mezi nejrozšířenější knihy na světě. Soubor svých pedagogických spisů Opera didactica omnia - Sebrané spisy vychovatelské vydal Komenský až roku 1657 za amsterodamského pobytu.

Již od 30. let se Komenský zabýval myšlenkou vypracování univerzální vědy, pansofie, která by obsahovala všechny lidské poznatky a stala se nástrojem nápravy ve světě. Jeho Prodromus pansophiae - Předchůdce vševědy vyšel v Anglii, kam byl Komenský pozván, aby prezentoval své představy. Také za pobytu v Elblagu pokračoval v práci na pedagogických spisech a rozvíjel myšlenky o pansofii. V této době se také pokusil pohnout protestantské státy Evropy k pomoci Čechám. Uzavření Vestfálského míru roku 1648, kterým byly české země nadále ponechány v habsburské sféře vlivu, bylo pro Komenského ranou, jež u něj vyvolala silný pocit beznaděje, násobený ještě úmrtím druhé manželky. Vliv těchto tragických událostí se pak odrazil v jeho díle z roku 1650 - Kšaft umírající matky Jednoty bratrské, v němž však autor navzdory ranám osudu vyjádřil naději v lepší budoucnost svého národa.

Na pozvání sedmihradského vévody Jiřího Rákócziho odejel roku 1650 Ko-

menský do Sárospataku, kde otevřel třídu pansofické školy a kde pak také uplatňoval své pedagogické projekty. Značný vliv na výchovu dětí v rodinách měl Komenského spis Informatorium školy mateřské, věnovaný obsahu a prostředkům rodinné výchovy nejmenších dětí. Vrcholem Komenského životní dráhy je pobyt v Amsterodamu, kde pokračoval ve vědecké a literární činnosti a vydal přes 60 prací. Nedokončeno zůstalo jeho dílo Všeobecná porada o nápravě věcí lidských. Komenský zemřel ve věku 78 let a je pochován v Naardenu.

Jan Amos Komenský dosáhl světové proslulosti jako zakladatel moderní pedagogiky. U Komenského středem zájmu je žák. Výchovu rozděluje velký pedagog do čtyř stupňů po šesti letech. Do šesti let se starají o výchovu dítěte jeho rodiče (Škola mateřská), později škola. Povinná školní výuka má trvat do dvanácti let v národní škole. Ve větších městech mají být také školy latinské – gymnázia, na nichž se žáci vzdělávají do osmnácti let. Nejnadanější z nich pak mají dále pokračovat ve studiu na akademiích a univerzitách.

V mohutné osobnosti Komenského se spojily nejlepší tradice české minulosti s dobovými humanistickými snahami. Komenský usiloval o harmonické soužití mezi národy. Ke vzdělancům svého národa se Komenský obrátil s následující výzvou: „Vidíte, co všechno nekonají jiné národy? S jakou obratností vzdělávají své rodné jazyky? Vidíte Italy, Francouze, Němce, Angličany, Nizozemce, kteří všechnu moudrost Řeků a Římanů znamenitě rozvedli do svých řečišť. Nic není ve vědách, nic v dějinách, nic ani zřejmého, ani tajného, co by tito neodevzdali svým krajanům. A kdo z vás poskytl něco podobného naší vlasti? Kdo napsal našim lidem něco o stavbě světa? Kdo ukázal způsob pozorovat pohyby nebeské? Kdo naučil zpytovati prvky, vlastnosti a síly přírodních těles? Kdo otevřel divadlo okrsku zemského? Kdo dal našim poznati jemnosti geometrie? Kdo okusil příjemnosti optiky? Kdo utkal pořad dějin? Kdo popsal původ, polohu a různé zvyky národů na světě bydlících? Kdo vyložil něco o způsobu řečnickém a kdo ukázal cestu jak říditi myšlení? Domníváte se, že jest možno trpět vám dále, aby každý směl žíti pro sebe sama a nepodnikat žádných prací pro rozmnožení vážnosti vlasti? Myslíte-li, že našemu jazyku chybí buď ta bohatost, nebo ten lesk, aby bylo možno kterékoli věci vystihnout řečí, zřejmě se mýlíte.“ Tolik Komenský v předmluvě k dílu Divadlo veškerenstva věcí.

Závěrečná stránka Komenského knihy Orbis pictus končící pobídkou učitele:
Pokračuj nyní dále a čitej pilně jiné dobré knihy, abys byl učený, moudrý a nábožný.

Závažnou didaktickou prací o vyučování jazyků je Linguarum methodus novissima - Nejnovější metoda jazyků z roku 1649. Komenský zavedl na školách pokusy dramatické a to ve školských latinských hrách, jež měly za úkol prohloubit u žáků znalost latiny. K tomuto účelu sloužil soubor her Schola ludus - Škola na jevišti z roku 1654. Škola hrou založila světovou proslulost Komenského už za jeho života. Ve Švédsku, v Holandsku i v Uhrách se reformují školy podle zásad Komenského. Komenský dostává i pozvání k přednáškám od Harvardské university v Americe.

Komenský se snažil odstranit ze škol mechanické slovní vědomosti bez znalosti věcí, proto razil zásadu, že žák se musí naučit pojmům z věcí vnímatelných smysly. Učení musí být názorné a má se při něm užívat příkladů. Vyučování má být snadné, zajímavé a musí sledovat výchovný cíl. Vedle rozumu je třeba také probouzet a vychovávat cit a vůli. Při vyučování se má postupovat od známého a jednoduchého k složitějšímu. Má se směřovat ke skutečným a praktickým potřebám pro život. Vyučování má být veřejné, přístupné všem dětem a mládeži bez rozdílu sociálního původu a pohlaví. Vzdělání se má dostat každému zdarma. Velký důraz kladl Komenský na výcvik tělesných schopností a řemeslných dovedností.

V nejtěžších chvílích svého života se Komenský z labyrintu světa uchyluje do ráje srdce. Komenského dílo Labyrint světa a ráj srdce mělo už ve své době nemalý ohlas, obdivoval se mu např. Balbín. V době obrozenecké patřilo mezi první knihy starší české literatury u nás znovu vydané v roce 1782. Druhá část spisu - Ráj srdce - se ve svém filozoficko-náboženském pojetí přibližuje k dalšímu Komenskému spisu z roku 1633 Centrum securitatis - Hlubina bezpečnosti. Čím více se člověk vzdaluje od středu jistoty, Boha, tím víc propadá zmatkům a točí se v bludném kruhu.

Komenský hluboce miloval svou vlast. Připomeňme si Komenského slova, kdy se s bolestí v srdci loučil s národem a vyslovil svou víru v jeho lepší budoucnost: „Na tebe národe Český a Moravský, vlasti milá, zapomenouti také nemohu při svém již dokonalém s tebou se loučení, tebe pokladů svých, kteréž mi byl svěřil Pán, nápadníkem činím... Věřímť i já Bohu, že po přejití vichřic hněvu, hříchy našimi na hlavy naše uvedeného, vláda věcí tvých k tobě se zase vrátí, ó lide český!“ Slova Komenského dojímají i po staletích.

Alena Kulheimová, Česká republika

Salesian Cardinal Elected President of Caritas Internationalis

Salesian Cardinal Oscar Rodriguez Maradiaga, of Tegucigalpa, Honduras, was elected president of Caritas Internationalis. the Vatican-based confederation of Catholic relief and development agencies during their annual General Assembly in the Vatican, June 3-9. The 64-year-old Cardinal will replace Caritas Internationalis' first lay president, Denis Vienot. The Cardinal began as president on June 9, 2007.

Cardinal Rodriguez, who was unable to attend the assembly because of meetings with Latin American bishops, thanked delegates by phone for "the trust and confidence they have shown in me. We in Caritas must work hard for the needs of the poor," he said in a June 5th Caritas press statement.

He stated that the world's resources need to be more fairly distributed and Caritas members must "stand up to overcome social injustice." Development should also be promoted as "the way to alleviate and to overcome poverty," he said.

Cardinal Rodriguez is currently head of the Honduran bishops' conference. He once served as vice president of Caritas Honduras and has a long history of being an outspoken champion of human rights and the poor.

He has called poverty and social injustice the real "weapons of mass destruction" of the 21st century.

During his keynote speech to the 2004 Caritas International General Assembly in Rome, Cardinal Rodriguez said that, "Economic globalization without the globalization of solidarity is suicide for the poor and thus for the majority of humanity."

Cardinal Rodriguez, who possesses an easygoing charm and the ability to speak seven languages, was considered to be among the top candidates to replace Pope John Paul II in 2005.

Oscar Rodriguez was born Dec. 29, 1942, in Tegucigalpa, and joined the Salesians at age 19. He earned doctorates in philosophy and theology during studies in El Salvador and Rome and received an advanced degree in clinical psychology and psychotherapy in Austria.

He has also obtained a pilot's license and studied piano and classical music composition in El Salvador, Guatemala, and the United States.

Cardinal Rodriguez held several teaching posts at Catholic universities in Central America before being named auxiliary bishop of Tegucigalpa in 1978. In 1993, he was named archbishop.

He also served as president of the Latin American bishops' council, or CELAM, from 1995 to 1999. Pope John Paul II named him a cardinal in 2001.

Salesian - Summer/Fall 2007

Cardinal Rodriguez is an outspoken advocate for the poor throughout the world. The photo above shows some of the poor living conditions in Honduras, the country of his birth.

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - Měsíčník České Misie v Chicagu - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 2340 S. 61st Ave., Cicero, IL 60804. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 656 - 7472, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Rev. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA P. O. Box 508 576, Cicero, IL 60804. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 40.00 USD, Canada letecky 40.00 USD, Cizina letecky 55.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

E pluribus unum

Although the United States observes officially only one federal holiday during the month of October, there are several historical events which have occurred during this month that deserve our scrutiny.

October 12, 1492 A Genoese born mariner – explorer named Cristofore Colombo (a. k. a. Cristobal Colon or Christopher Columbus) who sailed the oceans under the patronage of Queen Isabella and King Ferdinand I of Spain to find a shorter route to Asia, reached an unknown island in the Caribbean Sea. The natives of that island called it Guanahani, but Columbus named it San Salvador (Holy Savior). Assuming (albeit incorrectly) that the ships under his command had reached the western shores of the Indies (the medieval name for Asia), Columbus referred to the inhabitants of that region as "Indians." While Columbus Day observed on the second Monday in October remains a popular US federal holiday celebrated by many parades of the Italian ethnic population, the controversy surrounding the precise location of the island on which Columbus first landed continues. The present day Salvadorans are the descendents of freed slaves; the original inhabitants, the Arawaks have long since vanished.

October 8, 1871 On this day in Illinois history the Great Chicago Fire reduced 80 city blocks, almost 3,5 square miles of the city, to smoldering ruins. After several weeks of drought, Chicago was a prime candidate for the conflagration that started on a dry October evening. The origin of the fire is disputed by historians. According to prevailing but doubtful theory, the blaze started when a cow kicked over a petroleum lantern in Patrick O'Leary's (Not Mrs. O'Leary's) De Koven street barn in the city's shabby West side neighborhood. Another version of the story puts the blame on a group of young men carelessly smoking near a hayloft or a large bale of straw stored in the wooden shack. Due to the lack of proper communication the firemen did not arrive at the scene until 10 p.m., two hours after the flames reached horrendous magnitude. The fire quickly spread, engulfing 2,124 acres of land, destroying 17,500 buildings, killing 250 people and rendering 300,000 residents homeless before it burned itself out on October 11. Hundreds of stores and businesses were wiped out. The city's gasworks and waterworks were destroyed so that large sections of the city that had been spared by the flames were left without lights and clean drinking water. The major water tower and pumping station on Michigan Avenue, built of solid limestone, survived and remain standing as historical landmarks of the catastrophic event. Many historians view the Great Chicago Fire as a major impetus to alter the building materials from wood to stone, bricks and concrete and ultimately to steel and glass. The overall significance of the Chicago calamity is evident by the fact that the second of the four stars displayed on the official flag of the city symbolizes the Great Chicago Fire, one of the four major events in the city's history. The other 3 stars represent Fort Dearborn and its contingent, massacred by hostile Indians, the Columbian Exposition of 1893, and the Century of Progress Exposition of 1933.

October 28, 1886 On this day the US President Grover Cleveland presided at the dedication of the Statue of Liberty in the New York Harbor. Created by French sculptor Frederic – Auguste Bartholdi, the monument was a gift of the French people, commemorating the two nations' common struggle on behalf of democracy, liberty and justice over the previous century. For generations of immigrants the statue comes to symbolize the ideal of freedom and promise of better life in America. Inscribed at the base of this gigantic monument there is a poignant poem by Emma Lazarus, entitled "The New Colossus," which pays tribute to the United States as the haven of the oppressed:

"Give me your tired, your poor,
Your huddled masses yearning
to breathe free,
The wretched refuse
of your teeming shore.
Send these, the homeless,
tempest – tossed, to me.
I lift my lamp
beside the golden door."

October 31 – Halloween was initially a religious holy day. It is an Eve of All Saints' Day, formerly called All Hallows and Hallowmass. In most central European countries this day draws people to cemeteries for a somber visitation at the graves of their relatives and friends. Here they lay flowers and wreaths, light small vigil lights, meditate and say a few prayers. In the British Isles Halloween was traditionally associated with customs such as bonfires, masquerading and telling of ghost stories. Those practices are rooted in the Celtic heritage of pagan rituals associated with the beginning of winter. In the United States the religious aspects of Hal-loween have given way to children's games of "trick or treating," scarry costume parties, displaying of carved pumpkins and hideous figures of spooks and skeletons on the front lawns. Unfortunately such activities sometimes lead to juvenile acts of vandalism which include destruction of private property and even desecration of cemeteries. Would that we observed this feast of all Saints and departed souls in a more respectful manner.

Tony Jandáček

Photo on back page:
The statue of Christ King
at the Queen of Heaven cemetery
in Hillside

ALL NATIONS
SHALL SERVE HIM
OF HIS
KINGDOM THERE
SHALL BE NO END